

ДЕРЖАВНІ БУДІВЕЛЬНІ НОРМИ УКРАЇНИ

Будинки і споруди

ГРОМАДСЬКІ БУДИНКИ ТА СПОРУДИ
Основні положення

ДБН В.2.2-9-20XX

Перша редакція

Київ
Мінрегіонбуд України
2018

ПЕРЕДМОВА

ДБН В.2.2-9-20XX ГРОМАДСЬКІ БУДИНКИ ТА СПОРУДИ

Основні положення

1. РОЗРОБЛЕНО: ДП «УКРНДПЦИВІЛЬБУД»,

2. Публічне акціонерне товариство «Український зональний науково-дослідний і проектний інститут по цивільному будівництву» (ПАТ «КиївЗН-ДІЕП»)

РОЗРОБНИКИ: Буравченко С.Г., канд. арх.; Губов Б.М., Куцевич В.В., д-р архіт.; Московських О.П.; Чернядьєва І.І.; Чижевський О.П., канд. арх.

За участю:

ДУ «Інститут громадського здоров'я ім. М.Марзеєва НАМН України» (Акіменко В.Я., д-р мед. наук; Семашко П.В., д-р мед. наук; Яригін А.В., канд. біол. наук; Михіна О.В., канд. біол. наук; Стеблій Н.М., канд. біол. наук)

Український науково-дослідний інститут цивільного захисту (Ніжник В.В., канд. техн. наук; Уханський Р.В., канд. техн. наук.; Балло Я.В.);

ВГО «Український союз пожежної та техногенної безпеки» (Сокол В.Г);

«Данфосс ТОВ» (Пирков В.В., канд. техн. наук.);

ТК 306 (Сізов О.Б., канд. техн. наук);

ТК 104 (Величко В.С.);

Науково-технічний центр ОП НЕК «Укренерго» (Квицинський А.О., канд. техн. наук; Межений С.Я., канд. техн. наук);

3. ВНЕСЕНО: Департамент з питань проектування об'єктів будівництва, технічного регулювання та науково-технічного розвитку Мінрегіону України (Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України)

4. ПОГОДЖЕНО:

Міністерство охорони здоров'я України (висновок від № 00.00.00-00/00000)
Державна служба України з надзвичайних ситуацій (лист від №

5. ЗАТВЕРДЖЕНО ТА НАДАНО ЧИННОСТІ: Наказ Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 201_ № з 201_ -__-__

6. НА ЗАМІНУ: ДБН В.2.2-9-2009

Право власності на цей документ належить державі.

Цей документ не може бути повністю чи частково відтворений, тиражований і розповсюджений як офіційне видання без дозволу міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України

ЗМІСТ

1 СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ.....	1
2 НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ.....	1
3 ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ.....	10
4 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ.....	13
5 ВИМОГИ ДО ЗАБУДОВИ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ.....	14
6 ОБ'ЄМНО-ПЛАНУВАЛЬНІ ВИРІШЕННЯ.....	17
6.1 Вхідні вузли та комунікації.....	17
6.2 Висота приміщень.....	19
6.3 Підземні, підвальні, цокольні та технічні поверхи.....	20
7. ВИМОГИ МЕХАНІЧНОГО ОПОРУ ТА СТІЙКОСТІ.....	21
8 ІНЖЕНЕРНЕ ОБЛАДНАННЯ.....	24
8.1 Водопровід і каналізація.....	24
8.2 Опалення, вентиляція і кондиціонування повітря.....	24
8.3 Газопостачання.....	24
8.4 Електрообладнання та електричне освітлення. Системи автоматизації і диспетчеризації інженерного обладнання.....	25
8.5 Системи зв'язку та сигналізації.....	25
8.6 Ліфти та інші види механічного транспорту.....	26
8.7 Сміттєзбирання.....	29
9 САНІТАРНО-ГІГІЄНІЧНІ ТА ЕКОЛОГІЧНІ ВИМОГИ.....	32
9.1 Санітарно-гігієнічні приміщення.....	33
9.2 Повітряне середовище, температурний режим.....	34
9.3 Освітленість та інсоляція будинків і приміщень.....	35
9.4 Захист від шуму і вібрації.....	36
9.5 Вимоги радіаційної безпеки.....	36
10 ПОЖЕЖНА БЕЗПЕКА.....	37
Шляхи евакуації.....	37
Вимоги до елементів будинків.....	42
Поверховість та вогнестійкість будинків.....	45
11. БЕЗПЕКА ЕКСПЛУАТАЦІЇ БУДИНКІВ.....	50

С.2 ДБН В.2.2-...:20

12.ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ ТА ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ.....	54
13.ВИМОГИ ДОСТУПНОСТІ ДЛЯ МАЛОМОБІЛЬНИХ ВІДВІДУВАЧІВ...	55
14 ДОВГОВІЧНІСТЬ І РЕМОНТОПРИГОДНІСТЬ	60
ДОДАТОК А	
Перелік основних груп будинків та приміщень громадського призначення....	62
ДОДАТОК Б	
Правила підрахунку загальної, корисної та розрахункової площі, будівельного об'єму, площі забудови та поверховості будинків.....	65
ДОДАТОК В	
Вимоги до проектування атриумів (пасажів).....	68
ДОДАТОК Г	
Перелік приміщень громадських будинків, розміщення яких допускається в підвальному та цокольному поверхах.....	73
ДОДАТОК Д	
Вимоги до проектування вбудованих лазень сухого жару (саун).....	76
ДОДАТОК Е	
Таблиця Е.1 - Мінімальні розміри кабін туалетів, душових, проходів та відстані між обладнанням.....	77
ДОДАТОК Ж	
Бібліографія.....	78

ДЕРЖАВНІ БУДІВЕЛЬНІ НОРМИ УКРАЇНИ

Будинки і споруди	ДБН В.2.2-9-2009
Громадські будинки та споруди.	На заміну ДБН В.2.2-9-99
Основні положення	

Чинні з 01.07.2010

1 СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

1.1 Ці Норми поширюються на проектування нових і реконструкцію існуючих будинків, споруд та комплексів громадського призначення (далі - громадських будинків) з умовною висотою до 100 м (включно), а також вбудовано-прибудованих приміщень громадського призначення. При проектуванні громадських будинків та споруд з умовною висотою від 73,5 м до 100 м слід керуватися вимогами розділу 4-6 цих Норм та ДБН В.2.2-24.

1.2 Вимоги цих Норм є обов'язковими для юридичних та фізичних осіб - суб'єктів інвестиційної діяльності на території України незалежно від форм власності та відомчої належності.

1.3 При проектуванні громадських будинків та споруд поряд з положеннями цих Норм слід також керуватися положеннями будівельних норм за видами будинків та споруд. Перелік основних груп будинків, споруд та приміщень громадського призначення, наведений у додатку А.

2 НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ

У цих Нормах є посилання на такі нормативні документи:

НПАОП 0.00-1.02-08 Правила будови і безпечної експлуатації ліфтів

НПАОП 0.00-1.51-88 Правила устройства и безопасной эксплуатации фреоновых холодильных установок (Правила улаштування та безпечної експлуатації фреонових холодильних установок)

НПАОП 40.1-1.32-01 Правила будови електроустановок. Електрообладнання спеціальних установок

ДСанПіН 145-2011 Державні санітарні норми і правила утримання територій населених місць

С.2 ДБН В.2.2-...:20

ДСанПіН 239-96 Державні санітарні норми і правила захисту від впливу електромагнітних випромінювань

ДСанПіН 8.2.1-181-2012 Полімерні та полімервмісні матеріали, вироби і конструкції, що застосовуються у будівництві та виробництві меблів. Гігієнічні вимоги

НАПБ Б 01.007-2004 Правила облаштування та застосування ліфтів для транспортування пожежних підрозділів у будинках і спорудах

ДБН Б.1.1-Х:201Х¹⁾ Містобудування. Планування і забудова територій (на заміну ДБН 360-92** Містобудування. Планування і забудова міських і сільських поселень)

ДБН 363-92 Житлові будинки для осіб похилого віку сільської місцевості України

ДБН А.2.2-3-2014 Склад та зміст проектної документації на будівництво

ДБН Б.2.4-1-94 Планування і забудова сільських поселень

ДБН Б.2.2-5:2011 Благоустрій територій

ДБН В.1.1-1-94 Проектування і будівництво цивільних будівель із блоків і каменів пиляних вапняків кримських родовищ в сейсмічних районах

ДБН В.1.1-3-97 Інженерний захист територій, будинків і споруд від зсувів і обвалів. Основні положення

ДБН В.1.1-5-2000 Будинки та споруди на підроблюваних територіях і просідаючих ґрунтах (Частина І. Будинки і споруди на підроблюваних територіях. Частина ІІ. Будинки і споруди на просідаючих ґрунтах)

ДБН В.1.1-7-2016 Пожежна безпека об'єктів будівництва. Загальні вимоги.

ДБН В.1.1-12-2014 Будівництво у сейсмічних районах України

ДБН В.1.1-24:2009. Основні положення проектування

ДБН В.1.1-31:2013 Захист територій, будинків і споруд від шуму

¹⁾ на розгляді

- ДБН В.1.2-2:2006 Навантаження і впливи. Норми проектування
- ДБН В.1.2-6-2008 Механічний опір та стійкість
- ДБН В.1.2-7-2008. Пожежна безпека
- ДБН В.1.2-8-2008 Безпека життя і здоров'я людини та захист навколишнього природного середовища
- ДБН В.1.2-9-2008 Безпека експлуатації
- ДБН В.1.2-10-2008 Захист від шуму
- ДБН В.1.2-11-2008 Економія енергії
- ДБН В.1.2-14-2009 Загальні принципи забезпечення надійності та конструктивної безпеки будівель, споруд, будівельних конструкцій та основ
- ДБН В.2.1-10-2009 Основи та фундаменти споруд. Основні положення проектування
- ДБН В.2.2-3-20XX²⁾ Будинки та споруди навчальних закладів
- ДБН В.2.2-4-20XX³⁾ Будинки та споруди дошкільних навчальних закладів
- ДБН В.2.2-5-97 Захисні споруди цивільної оборони
- ДБН В.2.2-10-20XX⁴⁾ Заклади охорони здоров'я
- ДБН В.2.2-11-2002. Підприємства побутового обслуговування. Основні положення
- ДБН В.2.2-13-2003 Спортивні та фізкультурно-оздоровчі споруди
- ДБН В.2.2-16-2005 Культурно-видовищні та дозвіллеві заклади
- ДБН В.2.2-17:2006 Доступність будинків і споруд для маломобільних груп населення
- ДБН В.2.2-18:2007 Заклади соціального захисту населення
- ДБН В.2.2-20:2008 Готелі
- ДБН В.2.2-23:2009 Підприємства торгівлі
- ДБН В.2.2-24:2009 Проектування висотних житлових і громадських будинків

²⁾ на розгляді

³⁾ на розгляді

⁴⁾ на розгляді

С.4 ДБН В.2.2-....:20

ДБН В.2.2-25:2009 Підприємства харчування (заклади ресторанного господарства)

ДБН В.2.2-26:2010 Суди

ДБН В.2.2-28:2010 Будинки адміністративного та побутового призначення

ДБН В.2.3-4-2007 Автомобільні дороги. Частина I

ДБН В.2.3-5-2001 Вулиці та дороги населених пунктів

ДБН В.2.3-7-2010 Метрополітени

ДБН В.2.3-15-2007 Автостоянки і гаражі для легкових автомобілів

ДБН В.2.5-20-2001 Газопостачання

ДБН В 2.5-23:2010 Проектування електрообладнання об'єктів цивільного призначення

ДБН В.2.5-24:2012 Електрична кабельна система опалення

ДБН В.2.5-27:2006. Захисні заходи електробезпеки в електроустановках будинків і споруд

ДБН В.2.5-28-2006 Природне і штучне освітлення

ДБН В.2.5-39:2008 Зовнішні мережі та споруди. Теплові мережі

ДБН В.2.5-56:2014 Системи протипожежного захисту

ДБН В.2.5-64:2012 Внутрішній водопровід та каналізація. Частина I. Проектування. Частина II. Будівництво

ДБН В.2.5-67:2013 Опалення, вентиляція та кондиціонування

ДБН В.2.5-74:2013 Водопостачання. Зовнішні мережі і споруди. Основні положення проектування

ДБН В.2.5-75:2013 Каналізація. Зовнішні мережі та споруди. Основні положення проектування

ДБН В.2.5-77:2014 Котельні

ДБН В.2.6-14-20XX Покриття будівель і споруд⁵

ДБН В.2.6-31-2016 Теплова ізоляція будівель

ДБН В.2.6-33:2008 Конструкції зовнішніх стін із фасадною теплоізоля-

⁵ На розгляді

цією. Вимоги до проектування, улаштування та експлуатації

ДБН В.2.6-98:2009 Бетонні та залізобетонні конструкції. Основні положення

ДБН В.2.6-161:2010 Дерев'яні конструкції. Основні положення

ДБН В.2.6-162:2010 Кам'яні та армокам'яні конструкції. Основні положення

ДБН В.2.6-163:2010 Сталеві конструкції. Норми проектування, виготовлення і монтажу

ДБН В.3.1-XX:201X Експлуатаційна придатність будівель та споруд. Основні положення.

ДБН В.3.2-1-2004 Реставраційні, консерваційні та ремонтні роботи на пам'ятках культурної спадщини

ВБН В.2.2-ЦЗН-2004/Мінпраці України. Центри зайнятості базового рівня

ВБН В.2.2-45-1-2004 Проектування телекомунікацій. Лінійно-кабельні споруди

ДСТУ 2272:2006 Пожежна безпека. Терміни та визначення основних понять

ДСТУ 2339-94 Енергозбереження. Основні положення

ДСТУ 4401-1:2005 Пожежна техніка. Кран-комплекти пожежні. Частина 1. Кран-комплекти пожежні з напівжорсткими рукавами. Загальні вимоги. (EN 671-1:2001, MOD)

ДСТУ 4401-2:2005 Пожежна техніка. Кран-комплекти пожежні. Частина 2. Кран-комплекти пожежні з плоскоскладаними рукавами. Загальні вимоги (EN 671-2:2001, MOD)

ДСТУ 7201:2010 Норми безпеки до конструкції та експлуатації ліфтів. Частина 72. Ліфти пожежні (EN 81-72:2003, MOD)

ДСТУ Б А.2.2-8:2010 Розділ «Енергоефективність» у складі проектної документації об'єктів

ДСТУ Б А.2.2-12:2015 Метод розрахунку енергоспоживання при опален-

С.6 ДБН В.2.2-....:20

ні, охолодженні, вентиляції, освітленні та гарячому водопостачанні

ДСТУ Б В.1.2-3:2006 Прогини і переміщення. Вимоги проектування

ДСТУ Б В.2.1-27:2010 Палі. Визначення несучої здатності за результатами польових випробувань

ДСТУ Б В.2.5-34:2007 Сміттєпроводи житлових і громадських будинків. Загальні технічні умови

ДСТУ Б В.2.5-38:2008 Улаштування блискавкозахисту будівель і споруд (ІЕС 62305:2006, NEQ)

ДСТУ Б В.2.5-82:2016 Вимоги до захисних заходів від ураження електричним струмом

ДСТУ Б В.2.6-49:2008 Огорожі сходів, балконів і дахів сталеві. Загальні технічні умови

ДСТУ Б В.2.6-52:2008 Сходи маршеві, площадки та огороження сталеві. Технічні умови

ДСТУ Б В.2.6-100:2010 Методи визначення теплостійкості огорожувальних конструкцій

ДСТУ Б В.2.6-101:2010 Метод визначення опору теплопередачі огорожувальних конструкцій

ДСТУ Б В.2.6-145:2010 Захист бетонних і залізобетонних конструкцій від корозії. Загальні технічні вимоги(ГОСТ 31384-2008, NEQ)

ДСТУ Б В.2.6-189:2013 Методи вибору теплоізоляційного матеріалу для утеплення будівель

ДСТУ EN 81-1:2003 Норми безпеки та експлуатації ліфтів. Частина 1. Ліфти електричні (ET 81-1:1998, IDT)

ДСТУ EN 81-2:2003 Норми безпеки та експлуатації ліфтів. Частина 2. Ліфти гідравлічні (EN 81-2:1998, IDT)

ДСТУ EN 81-70:2010 Норми безпеки до конструкції та експлуатації ліфтів. Специфічне використання пасажирських і вантажопасажирських ліфтів. Частина 70. Зручність доступу до ліфтів пасажирів, зокрема осіб з обмеженими фізичними можливостями (EN 81-70:2003, IDT)

ДСТУ EN 115:2003 Норми безпеки до конструкції і експлуатації ескалаторів і пасажирських конвеєрів (EN 115:1995, IDT)

ДСТУ EN 50131-1:2014 Системи тривожної сигналізації. Системи охоронної сигналізації. Частина 1. Загальні вимоги (EN 50131-1:2006, EN 50131-1:2006/A1:2009, EN 50131-1:2006/IS2:2010, IDT)

ДСТУ EN 62305-1:2012. Захист від блискавки. Частина 1. Загальні принципи (EN 62305-1:2011, IDT)

ДСТУ IEC 62305-2:2012. Захист від блискавки. Частина 2. Керування ризиками (IEC 62305-2:2010, IDT)

ДСТУ EN 62305-3:2012. Захист від блискавки. Частина 3. Фізичні руйнування споруд та небезпека для життя людей (EN 62305-3:2011, IDT)

ДСТУ EN 62305-4:2012. Захист від блискавки. Частина 4. Електричні та електронні системи, розташовані в будинках і спорудах. Поправка

ДСТУ Б EN 15251:2011 Розрахункові параметри мікроклімату приміщень для проектування та оцінки енергетичних характеристик будівель по відношенню до якості повітря, теплового комфорту, освітлення та акустики (EN 15251:2007, IDT)

ДСТУ Б EN 15459:2014 Процедура економічної оцінки енергетичних систем будівель (EN 15459:2007, IDT)

ДСТУ Б EN ISO 7730:2011. Аналітичне визначення та інтерпретація теплового комфорту на основі розрахунків показників PMV і PPD і критеріїв локального теплового комфорту (EN ISO 7730:2005, IDT)

ДСТУ ISO 4190-1-2001 Установа ліфтова (елеваторна). Частина 1. Класи ліфтів I, II, III, VI (ISO 4190-1:1999, IDT)

ДСТУ ISO 4190-2-2001 Установа ліфтова (елеваторна). Частина 2. Ліфти класу IV (ISO 4190-2:2001, IDT)

ДСТУ ISO 4190-3-2001 Установа ліфтова (елеваторна). Частина 2. Ліфти службові класу V (ISO 4190-3:1982, IDT)

ДСТУ ISO 4190-6-2001 Установа ліфтова (елеваторна). Частина 6. Ліфти пасажирські для встановлення в житлових будинках. Планування і ви-

C.8 ДБН В.2.2-...:20

бір (ISO 4190-6:1984, IDT)

ДСТУ ISO 9386-1:2005 Приводні підймальні платформи для осіб з функціональними порушеннями. Правила безпеки, розміри і робота. Частина 1. Вертикальні підймальні платформи (ISO 9386-1:2000, IDT)

ДСТУ ISO 9386-2:2005 Приводні підймальні платформи для осіб з обмеженими фізичними можливостями. Правила безпеки, розміри та функціонування. Частина 2. Приводні сходові підйомники для пересування по нахиленій площині користувачів, що сидять, стоять та перебувають в інвалідних колясках

ДСТУ ISO 9589:2005 Ескалатори. Будівельні розміри (ISO 9589:1994, ITD)

ДСТУ-Н Б А.2.2-5:2007 Настанова з розроблення та складання енергетичного паспорта будинків при новому будівництві та реконструкції

ДСТУ-Н Б Б.2.2-7:2013 Настанова з улаштування контейнерних майданчиків

ДСТУ-Н Б В.1.1-27:2010 Будівельна кліматологія

ДСТУ-Н Б В.1.1-32:2013 Настанова з проектування захисту від шуму в приміщеннях засобами звукопоглинання та екранування

ДСТУ-Н Б В.1.1-33:2013 Настанова з розрахунку та проектування захисту від шуму сельбищних територій

ДСТУ-Н Б В.1.1-34:2013 Настанова з розрахунку та проектування звукоізоляції огорожувальних конструкцій житлових і громадських будинків

ДСТУ-Н Б В.1.1-35:2013 Настанова з проведення розрахунку шуму в приміщеннях і на територіях

ДСТУ-Н Б В.1.2-13:2008 Настанова. Основи проектування конструкцій (EN 1990:2002, IDN)

ДСТУ-Н Б В.2.2-27:2010 Настанова з розрахунку інсоляції об'єктів цивільного призначення

ДСТУ-Н Б В.2.2-31:2011 Настанова з облаштування будинків і споруд цивільного призначення елементами доступності для осіб з вадами зору та

слуху

ДСТУ-Н Б В.2.5-37:2008 Настанова з проектування, монтування та експлуатації автоматизованих систем моніторингу та управління будівлями і спорудами

ДСТУ-Н Б В.2.2-38:2013 Настанова з улаштування пожежних ліфтів в будинках та спорудах

ДСТУ-Н Б В.2.5-43:2010 Настанова з улаштування систем сонячного теплопостачання в будинках житлового і громадського призначення

ДСТУ-Н Б В.2.5-78:2014 Настанова з улаштування антикригових електричних кабельних систем на покриттях будівель та в їх водостоках

ДСТУ-Н Б В.2.6-146:2010. Настанова щодо проектування та улаштування вікон та дверей

ДСТУ-Н Б В.2.6-214:2016 Настанова з улаштування та експлуатації дахів будинків, будівель, і споруд

ПУЕ:2009 Правила улаштування електроустановок

ДГН 6.6.1-6.5.061-98 (НРБУ-97) Державні гігієнічні нормативи. Норми радіаційної безпеки України

ДСН 3.3.6.037-99 Санітарні норми виробничого шуму, ультразвуку та інфразвуку

ДСН 3.3.6.039-99 Державні санітарні норми виробничої загальної та локальної вібрації

ДСН 3.3.6.042-99 Санітарні норми мікроклімату виробничих приміщень

ДСП 173-96 Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів

ДСП 201-97 Державні санітарні правила охорони атмосферного повітря населених місць (від забруднення хімічними і біологічними речовинами)

ГОСТ 12.01.004-91 ССБТ. Пожарная безопасность. Общие требования (ССБП. Пожежна безпека. Загальні вимоги)

ГОСТ 12.1.005-88 ССБТ. Общие санитарно-гигиенические требования к

воздуху рабочей зоны (ССБП. Загальні санітарно-гігієнічні вимоги до повітря робочої зони)

ГОСТ 12.1.044-89 Пожаровзрывоопасность веществ и материалов (Пожежовибухонебезпека речовин і матеріалів)

ГОСТ 16363-98 Средства огнезащиты для древесины. Методы определения огнезащитных свойств (Засоби вогнезахисту для деревини. Методи визначення вогнезахисних властивостей)

ВСН 01-89/Росавтотранс Предприятия по обслуживанию автомобилей (Підприємства з обслуговування автомобілів)

3 ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ

Атріум - частина об'єму будинку у вигляді багатосвітлового простору розвинутого по вертикалі з галереями по поверхах, на які виходять приміщення різного призначення. Атріум, розвинутий по горизонталі у вигляді багатосвітлового проходу, може називатися пасажем.

Будинок — будівельна споруда з приміщеннями для проживання, людської діяльності, розміщення промисловості, зберігання продукції та тварин.

Балкон — відкрита площадка, яка виступає у вигляді консолі на фасаді будинку чи в інтер'єрі, огорожена перилами.

Багатофункціональні будинки і комплекси — будинки і комплекси, які формуються з приміщень, їх груп, будинків та споруд різного громадського і житлового призначення, поєднання яких обумовлене експлуатаційними потребами, економічною доцільністю і містобудівними вимогами

Відсік підвального або цокольного поверху — частина будинку, відокремлена протипожежними перешкодами (стінами, перегородками, перекриттям). У межах відсіку приміщення можуть бути відокремлені перегородками з відповідними показниками ступеня вогнестійкості.

Відсік протипожежний - згідно з ДБН В.1.1-7.

Галерея - комунікаційний простір у вигляді критого переходу, арка-

ди, колонади, антресолі або протяжного балкону, що з'єднує приміщення чи частини будинку; може бути глухим, зашкльованим чи не бути огороженим (крім перил).

Горище — простір між конструкціями покрівлі (зовнішніх стін) та перекриттям верхнього поверху.

Громадські будинки і споруди — загальна назва будинків і приміщень які призначені для розміщення закладів, підприємств, організацій тощо, які надають послуги (обслуговують фізичних осіб (населення) або юридичних осіб (громаду та державу)

Загальна площа приміщень у громадських будинках і спорудах, а також у приміщеннях громадського призначення, вбудованих чи вбудовано-прибудованих до будинків іншого призначення (у тому числі, житлових) — це сумарна площа приміщень із врахуванням лоджій, балконів, терас і веранд з коефіцієнтами за додатком Б.

Ліфтовий хол — приміщення перед входом до ліфтів

Лоджія — перекрите та огорожене в плані з трьох боків приміщення, відкрите у зовнішній простір.

Пандус — похила полого площина, яка влаштовується для підйому (входу і в'їзду) у будинку чи споруді (наприклад, у гаражах).

Площа забудови будинку—територія ділянки, яка зайнята будівлею (спорудою).

Поверх мансардний — поверх, у якому приміщення розташовані в об'ємі горища, при цьому площа горизонтальної частини стелі приміщень має бути не менше ніж половина площі підлоги, а висота стін до низу похилої частини стелі - не менше 1,6 м.

Поверх надземний - поверх, позначка підлоги приміщень якого не нижче планувальної позначки землі.

Поверх підвальний - поверх, позначка підлоги приміщень якого нижче планувальної позначки землі більше ніж на половину висоти приміщень.

Поверх підземний - поверх, позначка стелі якого знаходиться нижче рівня планувальної позначки землі.

Поверх технічний - поверх для розміщення інженерного обладнання та прокладання комунікацій; може бути розташований у нижній (у тому числі, технічне підпілля), верхній (у тому числі, технічне горище) або у середній частині будинку.

Примітка. Розміщення приміщень нетехнічного призначення у технічному поверсі не дозволяється.

Поверх цокольний - поверх, позначка підлоги приміщень якого нижче планувальної позначки землі на висоту не більше половини висоти приміщень, що в ньому розташовані.

Прибудова – вид реконструкції, при якій збільшується площа будинку шляхом створення нових приміщень, що безпосередньо прилягають до зовнішніх стін будинку.

Приміщення з масовим перебуванням людей — приміщення з постійним або тимчасовим перебуванням людей (окрім аварійних ситуацій) з розрахунковою кількістю більше ніж одна людина на 1 м^2 підлоги, яке має площу 50 м^2 і більше (наприклад, зали для глядачів і фойє, зали засідань, нарад лекційні аудиторії, ресторани, вестибюлі, касові зали, зали очікування, виробничі та інші приміщення).

Приміщення з постійним перебуванням людей—приміщення, у якому люди знаходяться за родом своєї діяльності не менше двох годин, або більше 50% робочого часу.

Приміщення технічні - приміщення для розміщення обладнання тепловузлів, бойлерних, щитових, венткамер, комутаторів, радіовузлів, машинних відділень ліфтів, холодильних установок тощо.

Розрахункова категорія відвідувачів - кількісний та якісний показники відвідувачів закладу (підприємства), що встановлюються у завданні на проектування, на які необхідно розраховувати всі споживчі та експлуатаційні характеристики громадського будинку.

Стилобат - розширена основа будинку, споруди, групи споруд.

Сходово-ліфтовий вузол - приміщення для розміщення вертикальних комунікацій сходової клітки і ліфтів.

Тамбур - прохідний простір між дверима, що слугує для захисту від проникнення холодного повітря, атмосферних опадів, пилу, диму і запахів, при вході до будинку, у сходову клітку чи інші приміщення.

Трибуна - споруда з рядами місць, що підвищуються, для глядачів.

Умовна висота будинку - згідно з ДБН В. 1.1-7.

Умовна одиниця зберігання архівних документів - є умовною справою з розмірами 210 мм x 297 мм x 17 мм в архівосховищах з горизонтальною системою архівного зберігання при встановленні на 1 м стелажів полиці двох по висоті рядів первинних засобів зберігання з розмірами 245 мм x 350 мм x 180 мм (в кожному 10 справ).

Умовна одиниця зберігання бібліотечних фондів - є умовною книгою розміром 203 мм x 260 мм x 180 мм у книгосховищах масових бібліотек з систематичним розташуванням фондів на стаціонарних стелажах при встановленні на 1 м стелажів полиці 45 одиниць зберігання.

Хол ліфтовий - приміщення перед входами у ліфти.

Шляхи евакуації – за ДСТУ 2272.

4 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

4.1 Вимоги, пов'язані з особливостями окремих видів громадських будинків, у тому числі функціонально-планувальні, за умовами кооперування, блокування, інтеграції один з одним або з житловими та виробничими будинками встановлюються в окремих будівельних нормах за видами будинків та споруд і в спеціальних нормах: ДБН В.2.2-10, ДБН В.2.2-11, ДБН В.2.2-13, ДБН В.2.2-15, ДБН В.2.2-16, ДБН В.2.2-17, ДБН В.2.2-18, ДБН В.2.2-20, ДБН В.2.2-23, ДБН В.2.2-24, ДБН В.2.2-25, ДБН В.2.2-26, ДБН В.2.2-28, ДБН В.2.3-7, ДБН В.2.3-15, ВБН В.2.2-ЦЗН.

4.2 При проектуванні громадських будинків і споруд слід керуватись нормами, що визначають місткість, санітарно-гігієнічні та протипо-

жежні вимоги, вимоги до інженерного обладнання, розміщення та площі земельних ділянок закладів та підприємств обслуговування згідно з ДБН Б.1.1-Х.

4.3 Для збирання побутових відходів на території громадських будинків і споруд слід облаштовувати контейнерні майданчики для сміттєзбирання, які передбачаються згідно з вимогами ДСТУ-Н Б В.2.2-7.

Контейнерні майданчики для збирання сміття й відходів необхідно розміщувати у місцях, віддалених від дитячих майданчиків, зон відпочинку й масової присутності людей, забезпечуючи компактне і диференційоване складування різних видів сміття та відходів.

4.4 У громадських будинках і на території громадських комплексів допускається розміщення необхідних за технологією сервісно-виробничих та житлових приміщень службового призначення. Зазначені приміщення повинні відповідати вимогам будівельних норм за видами будинків та споруд і розділу 8 даних Норм згідно з завданням на проектування.

4.5 При проектуванні громадських будинків та споруд необхідно передбачати обладнання і пристрої, що враховують потреби людей з інвалідністю та інших маломобільних груп населення згідно з вимогами даних Норм (див. 6.1.6; 6.1.10; розділ 13) та ДБН В.2.2-17.

Види обладнання і пристроїв для людей з інвалідністю визначаються у завданні на проектування.

4.6 *У випадку реконструкції чи розширення існуючих громадських будинків, а також багатofункціональних громадських будинків і комплексів слід виконувати ці Норми, а для пам'яток культурної спадщини — вимоги ДБН В.3.2-1.*

4.7 Підрахунок загальної, корисної та розрахункової площі, будівельного об'єму, площі забудови та поверховості громадських будинків здійснюється згідно з додатком Б.

5 ВИМОГИ ДО ЗАБУДОВИ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ

5.1 Розміщення громадських будинків та споруд на земельних ділянках

повинно відповідати містобудівним, екологічним, протипожежним, санітарним нормам і здійснюватись згідно з вимогами ДБН Б.1.1-Х, ДБН Б.2.4-1, ДБН В.2.3-4, ДБН В.2.3-5, ДСП 173, ДСанПіН 239.

5.2 Площа земельних ділянок для розміщення громадських будинків та споруд приймається відповідно до вимог ДБН Б.1.1-Х та ДБН Б.2.4-1 з урахуванням ДСП 173.

5.3 При компактному розміщенні громадських будинків у комплексах і центрах обслуговування, а також розміщення їх в блокованих, кооперованих та багатофункціональних будинках або в умовах реконструкції допускається скорочення нормованої площі ділянки на 25 % (для дошкільних навчальних закладів та навчальних закладів - на 20 %) без порушення нормативних вимог щодо допустимих показників озеленення та площі основних елементів функціонального призначення.

5.4 Ділянка для розміщення громадського будинку або комплексу будинків та споруд повинна відповідати вимогам забезпечення їх оптимальної орієнтації і нормативної інсоляції приміщень будинків і їх території та влаштування зручних підходів, під'їздів і автостоянок, організації благоустрою з належним рівнем (%) озеленення згідно з ДБН Б.2.2-5.

5.5 Розмір (місткість) відкритих та критих (у тому числі підземних) автостоянок будинків і комплексів визначається згідно з ДБН Б.1.1-Х та ДБН В.2.3-15.

В'їзди і виїзди з підземних і підземно-надземних гаражів і автостоянок повинні бути віддалені від вікон житлових будинків і приміщень громадського призначення з тривалим перебуванням людей, а також ділянок загальноосвітніх навчальних закладів (далі - загальноосвітніх шкіл), інтернатних, лікувально-профілактичних та дошкільних навчальних закладів згідно з вимогами ДБН Б.1.1-Х та ДБН Б.2.4-1.

Вентиляційні шахти підземних і підземно-надземних гаражів і автостоянок повинні передбачатися згідно з вимогами ВСН 01 та ДБН В.2.3-15.

Примітка 1. Тривале перебування людей у приміщенні — перебуван

протягом більше ніж 2 години або більше 50% робочого часу.

5.6 Огорожа сходів, сходови площадок і пандусів на ділянці забудови, а також матеріали шляхового покриття повинні забезпечувати безпечне пересування пішоходів, включаючи маломобільні групи населення з урахуванням руху колясок для дітей та людей з інвалідністю. Зовнішні сходи (або їх частини) і площадки заввишки 0,45 м і більше від рівня тротуару при входах до будинку повинні мати огорожу.

5.7 При плануванні ділянки та розміщенні на ній будинку або комплексу необхідно забезпечити можливість проїзду пожежних машин до будинків згідно з вимогами ДБН Б.1.1-Х та ДБН Б.2.4-1.

5.8 Під'їзди до фасадів будинків, у тому числі багатофункціональних, допускається проектувати по експлуатованих покрівлях стилобатів та прибудов, розрахованих на відповідні навантаження, у тому числі від пожежних машин, з урахуванням шумового впливу на приміщення стилобатної частини.

5.9 При влаштуванні стилобатної частини будинку, прибудови або його виступної частини розміри їх виносу повинні встановлюватись виходячи із забезпечення доступності всіх приміщень основної частини будинку з автомобільних пожежних драбин або колінчастих автопідіймачів з урахуванням їх технічних даних.

5.10 Рівень плоскої покрівлі стилобатної частини або об'ємів, що прибудовуються, не повинен перевищувати більше ніж на 0,2 м позначку підлоги розташованого вище поверху основної частини будинку.

5.11 Плоскі покрівлі стилобату, які примикають до житлових приміщень, не повинні виділяти хімічні речовини в концентраціях вище ГДК для атмосферного повітря згідно ДСП 201.

5.12 Наскрізні проїзди в будинках слід приймати завширшки (у просвіті) не менше 3,5 м, заввишки не менше 4,25 м.

Ця вимога не поширюється на наскрізні проходи та проїзди в будинках та спорудах на рівні землі або першого поверху, які не призначені для про-

їзду пожежних машин.

5.11 У разі влаштування в будинках світлових або функціональних двориків з габаритами 18,0 м x 18,0 м і більше проїзди до них слід приймати згідно з 5.12.

6. ОБ'ЄМНО-ПЛАНУВАЛЬНІ ВИРІШЕННЯ

6.1 Вхідні вузли та комунікації

6.1.1. Основні входи до громадських будинків повинні мати зручні підходи та оптимальні розміри, які враховують можливості всіх розрахункових категорій відвідувачів. Кількість входів (виходів) визначається розрахунком виходячи із пропускної спроможності будинків, а також експлуатаційними вимогами.

6.1.2. Для людей з інвалідністю та інших маломобільних груп населення у громадських будинках один з основних входів повинен бути обладнаний пандусом або іншим пристроєм згідно з ДБН В.2.2-17, що забезпечує можливість підйому інваліда на рівень входу до будинку, його 1-го поверху або ліфтового холу. Такий вхід повинен бути захищений від атмосферних опадів; перед ним слід влаштовувати площадку розміром не менше 1 м x 2,5 м з дренажем.

6.1.3. У громадських будинках, а також у приміщеннях громадського призначення, вбудованих у будинки іншого призначення, крім розташованих у IV кліматичному районі, при кожному зовнішньому вході слід передбачати тамбури для теплового та вітрового захисту.

Ширина тамбура повинна перевищувати ширину прорізу не менше ніж на 0,15 м з кожного боку, а глибина тамбура повинна перевищувати ширину полотна дверей не менше ніж на 0,2 м.

Мінімальна глибина тамбура - 1,2 м, при користуванні людьми з інвалідністю та іншими маломобільними групами населення глибина тамбура повинна становити не менше ніж 1,8 м, а його ширина - не менше ніж 2,2 м.

Тамбури допускається не влаштовувати на виходах із будинків та при-

міщень, якщо ці виходи є лише евакуаційними, а також при входах до неопалюваних приміщень. За відповідного обґрунтування допускається також не передбачати тамбур при зовнішньому вході до приміщення громадського призначення площею до 100 м^2 включно. У цьому випадку на вході необхідно передбачати повітряно-теплову завісу та обладнувати зовнішні двері пристроями самозачинення. Місця для відвідувачів та працівників у такому приміщенні, розташовані на відстані не менше 3 м від зовнішніх дверей, необхідно захищати перегородками або екранами від обдування холодним повітрям

6.1.4. Позначка рівня підлоги приміщень біля входу до будинку повинна бути вище від позначки тротуару перед входом не менше ніж на 0,15 м.

Допускається приймати позначку рівня підлоги біля входу до будинку менше 0,15 м (в тому числі і заглиблення нижче позначки тротуару) за умови захисту приміщень від попадання опадів.

6.1.5. Розміри приміщень вестибюльної групи приймаються з урахуванням максимальної пропускної спроможності, коефіцієнта змінності, необхідності забезпечення вхідного контролю та охорони, інших особливостей експлуатації будинків різного призначення згідно з ДБН за видами будинків та споруд.

6.1.6. У громадських будинках, що обслуговують людей з інвалідністю та інші маломобільні групи населення, площу приміщень вестибюльної групи слід збільшувати з урахуванням людей, які супроводжують цих осіб, з розрахунку $0,5 \text{ м}^2$ на кожного інваліда згідно з ДБН В.2.2-17.

6.1.7. Місткість гардеробних приймається відповідно до вимог будівельних норм за видами будинків та споруд. Площу гардеробних для верхнього одягу за бар'єром слід приймати з розрахунку на одне місце не менше $0,08 \text{ м}^2$, коли використовують вішалки консольного типу, і $0,1 \text{ м}^2$, коли використовують звичайні та підвісні вішалки.

При зберіганні у гардеробній, крім верхнього одягу, сумок та

портфелей площу за бар'єром допускається збільшувати на 0,04 м² на одне місце.

6.1.8. Глибина гардеробної за бар'єром не повинна перевищувати 6 м. Між бар'єром та вішалками слід передбачати прохід не менше 1 м.

6.1.9. Зовнішні вікна та балконні двері слід проектувати та улаштувати згідно з ДСТУ-Н Б В.2.6-146.

6.1.10. Приміщення, зони та місця надання послуг, що відвідуються маломобільними відвідувачами, слід розташовувати на рівні, найближчому до поверхні землі. В інших випадках слід передбачати сходи, пандуси, ліфти та інші пристосування для переміщення маломобільних відвідувачів згідно з вимогами ДБН В.2.2-17, ДСТУ ISO 9386-1, ДСТУ ISO 9386-2, ДСТУ ISO 9589.

В усіх будинках, в яких приміщення, призначені для користування людьми з інвалідністю на кріслах-колясках, розташовані вище першого поверху, слід передбачати ліфти, кабіни яких повинні мати розміри не менше: ширину - 1,1 м; глибину - 1,4 м; ширину дверного прорізу - 0,9 м.

Ліфти повинні мати автономне керування з кабін і з рівня поверху, що має безпосередній вихід назовні.

За використання підйомника у вигляді ескалятора слід виконувати вимоги ДСТУ ISO 9589, ДСТУ EN 115.

6.2 Висота приміщень

6.2.1 Висота приміщень надземних поверхів громадських будинків від підлоги до стелі приймається відповідно до технологічних вимог, але не менше 3,0 м. У коридорах і холах в залежності від об'ємно-планувального вирішення будинків при врахуванні технологічних вимог допускається зменшення висоти до 2,5 м; в допоміжних коридорах і складських приміщеннях — до 2,2 м, а в окремих приміщеннях допоміжного призначення без постійного перебування людей - до 1,9 м.

6.2.2 Висоту приміщень громадського призначення, що вбудовуються у житлові будинки, якщо їх місткість не більше 40 осіб, а закладів

роздрібної торгівлі торговельною площею до 250 м² допускається приймати за висотою приміщень житлових будинків за умови забезпечення нормативних показників мікроклімату, що підтверджені розрахунком.

6.2.3 У приміщеннях з похилою стелею або різними за висотою частинами приміщення вимогам до найменшої висоти повинна відповідати середня (приведена) висота приміщення. В цьому випадку висота приміщення у будь-якій його частині має бути не менше 2,5 м.

У коридорах та інших приміщеннях, простір під стелею яких використовується для транзитних інженерних комунікацій, допускається зменшення висоти від підлоги до підвісної стелі до 2,5 м.

6.2.4 У громадських будинках при виконанні додаткових заходів щодо протипожежного захисту допускається влаштування внутрішніх відкритих просторів (атріумів) згідно з вимогами, наведеними у додатку В.

6.3 Підземні, підвальні, цокольні та технічні поверхи

6.3.1 Перелік приміщень громадських будинків, які допускається розмішувати в підвальному та цокольному поверхах, наведений у додатку Г.

6.3.2 Допускається влаштування підземних автомобільних гаражів з урахуванням вимог ДБН В.2.3-15.

6.3.3 Висота підземного, підвального та цокольного поверхів від підлоги до стелі повинна бути не менше 2,7 м. Висота технічного поверху приймається залежно від габаритів розташованого у ньому інженерного обладнання і комунікацій. В місцях проходу обслуговуючого персоналу висота від підлоги до низу конструкцій, що виступають, має бути не менше 1,9 м.

6.3.4 Технічний підпідлоговий простір, у якому прокладено інженерні мережі, повинен мати виходи назовні (через люки розміром не менше 0,6 м x 0,8 м або через двері розміром не менше 0,75 м x 1,5 м).

6.3.5 При розміщенні у підвальних, цокольних та технічних поверхах приміщень з обладнанням, що є джерелом підвищеного шуму чи вібрації, необхідно передбачати відповідні заходи згідно з вимогами ДБН

В.1.2-10, ДБН В.1.1-31, ДСН 3.3.6.037, ДСН 3.3.6.039.

6.3.6 В окремих громадських будинках, що визначаються вимогами цивільної оборони, слід проектувати приміщення подвійного призначення згідно з ДБН В.2.2-5.

6.3.7 Технічний підпідлоговий простір, у якому прокладено інженерні мережі, повинен мати виходи назовні (через люки розміром не менше 0,6 м x 0,8 м або через двері розміром не менше 0,75 м x 1,5 м).

6.3.8 При реконструкції горіщних поверхів під мансардні слід враховувати протипожежні вимоги, які відносяться до зміненої поверховості будинку та необхідного ступеня вогнестійкості. *Для будинку з похилим дахом, що безпосередньо примикає до тротуарів (доріг), а також для будинку з плоским покриттям та водостічними воронками слід передбачати відповідно до ДБН В.2.5-64 та ДСТУ-Н Б В.2.5-78 антикригову систему.*

6.3.9 Розміщення лазень сухого жару в підвалах не допускається. При проектуванні лазні сухого жару (сауни) необхідно дотримуватись вимог, які викладені в додатку Д.

7 ВИМОГИ МЕХАНІЧНОГО ОПОРУ ТА СТІЙКОСТІ

7.1 Конструктивні вирішення, конструкції громадських будинків і споруд та їх частин необхідно розробляти на основі ефективних конструктивних систем відповідно до категорій складності з урахуванням їх функціонального призначення та обраним об'ємно-планувальним вирішенням з урахуванням природно-кліматичних та інженерно-геологічних умов будівництва, а також згідно з нормативними документами: ДСТУ-Н Б В.1.1-27, ДБН В.1.1-1, ДБН В.1.1-3, ДБН В.1.1-5, ДБН В.1.1-12, ДБН В.1.1-24.

7.2 Прийнята конструктивна система будинку повинна забезпечувати міцність, жорсткість і стійкість будівлі на стадії зведення і в період експлуатації при дії всіх розрахункових навантажень і впливів відповідно до ДБН В.1.2-2, ДБН В.3.1-XX:201X, ДСТУ-Н Б В.1.2-13.

7.3 Основи та несучі конструкції будинку згідно з вимогами

ДБН В.1.2-14 повинні бути запроектовані та зведені таким чином, щоби в процесі його будівництва й у розрахункових умовах експлуатації була включена можливість:

- руйнування або пошкодження конструкцій, що призводить до необхідності припинення експлуатації будинку;
- неприпустимого погіршення експлуатаційних властивостей конструкцій або будинку в цілому через деформації або виникнення тріщин.

Для забезпечення надійності конструкцій та елементів протягом терміну експлуатації будинку слід застосовувати матеріали, які мають необхідну довговічність і відповідають вимогам ремонтпридатності; всі з'єднання та вузли конструкцій, повинні мати термін служби, який відповідає терміну експлуатації будинку (див. 14 цих Норм).

7.4 Конструкції та основи будинку повинні бути розраховані на сприйняття постійних навантажень від власної ваги несучих та огорожувальних конструкцій; тимчасових рівномірно розподілених і зосереджених навантажень на перекриття; снігових і вітрових навантажень для даного кліматичного району будівництва згідно з ДБН В.1.2-2. Нормативні значення цих навантажень, несприятливі сполучення навантажень або відповідних ним зусиль, що ураховуються, граничні значення прогинів і переміщень конструкцій, а також значення коефіцієнтів надійності за навантаженнями приймають згідно з вимогами відповідних нормативних актів. При розрахунку конструкцій та основ будинків слід враховувати вказані у завданні на проектування додаткові вимоги замовника-забудовника, наприклад, щодо розміщення камінів, важкого обладнання приміщень громадського призначення, вбудованих у житлові будинки; щодо кріплення важких елементів обладнання інтер'єру до внутрішніх стін і стелі.

Методи розрахунку, що застосовують під час розрахунку їх несучої здатності та деформативності повинні відповідати вимогам чинних нормативних документів щодо конструкцій із відповідних матеріалів.

7.5 Фундаменти будинку повинні бути запроектовані з урахуванням

фізико-механічних характеристик ґрунтів, характеристик гідрогеологічного режиму на площадці забудови, а також ступеня агресивності ґрунтів і підземних вод по відношенню до фундаментів та підземних інженерних мереж і повинні забезпечувати необхідну рівномірність осідання під елементами будинку згідно з вимогами ДБН В.2.1-10.

7.6 У процесі розрахунку будинку заввишки більше 40 м на вітрові навантаження, крім умов міцності та стійкості будинку і його окремих конструктивних елементів, повинні бути забезпечені обмеження на параметри коливань перекриттів верхніх поверхів, обумовлені вимогами комфортності проживання.

7.7 У випадку виникнення при проведенні реконструкції додаткових навантажень та впливів на частину будівлі, що залишилася, його несучі та огорожувальні конструкції, а також ґрунти основи повинні бути перевірені на ці навантаження і впливи відповідно до чинних НД незалежно від фізичного зносу конструкцій. При цьому слід враховувати фактичну несучу здатність ґрунтів основи в результаті їх зміни під час експлуатації, а також підвищення з часом міцності бетону у бетонних і залізобетонних конструкціях.

7.8 Під час реконструкції громадських будинків і споруд повинні бути враховані зміни в конструктивній схемі, які виникли в процесі експлуатації (у тому числі поява нових прорізів, які є додатковими до попереднього проектного рішення, а також вплив проведеного ремонту конструкцій або їх посилення).

7.9 При реконструкції будинків зі зміною розташування санітарно-технічних вузлів слід виконувати відповідні додаткові заходи щодо гідро-, шумо- та віброізоляції, а також, за необхідності – посилення перекриттів, на яких передбачається встановлення обладнання цих санітарних вузлів.

При розробленні конструктивного рішення будинку, що зводиться у звичайних умовах будівництва, слід керуватися ДБН В.1.1-7, ДБН В.1.2-7, ДБН В.1.2-14, ДБН В.2.6-14, ДБН Б В.2.6-98, ДБН В.2.6-161, ДБН В.2.6-162,

ДБН В.2.6-163, ДСТУ Б В.1.2-3, ДСТУ-Н Б В.1.1-27, ДСТУ Б В.2.6-49, ДСТУ Б В.2.6-145, ДСТУ-Н Б В.2.6-214, ДСТУ-Н Б В.1.2-13.

7.10 В особливих умовах будівництва (сейсмічні райони, просідаючі ґрунти, підроблювані території тощо) необхідно додатково керуватися ДБН В.1.1-24, ДБН В.1.1-3, ДБН В.1.1-5, ДБН В.1.1-12, ДСТУ Б В.2.1-27.

7.11 Огороджувальні конструкції громадських будинків та споруд слід проектувати із застосуванням матеріалів, що задовольняють вимоги енергоефективності (див. 12 цих ДБН) згідно з ДСТУ 2339, ДБН В.1.2-11, ДСТУ Б В.2.6-100, ДСТУ Б В.2.6-101), пожежної безпеки згідно з ДБН В.1.1-7, ДБН В.2.6-31, ДБН В.2.6-33, а також санітарно-гігієнічних вимог згідно з ДСан-ПіН 8.2.1-181.

Конструктивна система громадських будинків та споруд повинна бути запроектована згідно з ДБН В.1.2-6 так, щоб забезпечити надійну експлуатацію, в тому числі її загальну стійкість при аварійних ненормованих локальних руйнівних навантаженнях на окремі несучі конструкції, як мінімум на час, необхідний для евакуації людей (вибухи різного типу, пожежі, падіння важких предметів, наїзди важкого транспорту тощо)

8 ІНЖЕНЕРНЕ ОБЛАДНАННЯ

8.1 Водопровід і каналізація

8.1.1 Системи водопостачання і каналізації, у тому числі системи проти-пожежного водопостачання, повинні проектуватися з додержанням вимог ДБН В.2.5-64, ДБН В.2.5-74, ДБН В.2.5-75, а також будівельних норм за видами будинків та споруд.

8.2 Опалення, вентиляція і кондиціонування повітря

8.2.1 Системи опалення, вентиляції та кондиціонування повітря, у тому числі системи аварійної протидимної вентиляції, повинні проектуватися з додержанням вимог ДБН В.2.6-31, ДБН В.2.5-39, ДБН В.2.5-56, ДБН В.2.5-67, ДБН В.2.5-77 та НПАОП 0.00-1.51 а також ДСТУ-Н Б В.2.5-43 та будівельних норм за видами будинків та споруд.

8.3 Газопостачання

8.3.1 У громадських будинках та спорудах може встановлюватися газове обладнання, у тому числі для теплопостачання, згідно з вимогами ДБН В.2.5-20 та ДБН В.2.5-77.

8.3.2 У підвалах, технічних підпіллях, а за їх відсутності у цокольних або перших поверхах громадських будинків та споруд газифікованих поселень належить передбачати контроль довибухонебезпечних концентрацій паливного газу в повітрі з виведенням на колективну попереджувальну сигналізацію та об'єднану диспетчерську службу.

8.4 Електрообладнання та електричне освітлення. Системи автоматизації і диспетчеризації інженерного обладнання

8.6.1 У громадських будинках та спорудах слід передбачати електрообладнання, електроосвітлення, системи автоматизації і диспетчеризації інженерного обладнання, які проектують згідно з НПАОП 40.1-1.32, ПУЕ, ДБН В.2.5-20, ДБН В.2.5-23, ДБН В.2.5-24, ДБН В.2.5-27, ДБН В.2.5-28, ДБН В.2.5-64, ДБН В.2.5-67, ДСТУ Б В.2.5-82.

8.6.2 *Проекти автоматики і диспетчеризації громадських будинків і споруд виконують з урахуванням ДСТУ-Н Б В.2.5-37*

8.5 Системи зв'язку та сигналізації

8.5.1 У відповідності із завданням на проектування та вимогами спеціальних, відомчих і будівельних норм за видами будинків та споруд окремі будинки або окремі приміщення можуть бути обладнані такими засобами, пристроями та системами:

- відомчого зв'язку;
- відомчого телевізійного та проводового мовлення;
- прийому телебачення з штучних супутників Землі (супутникове телебачення);
- звукофікації;
- синхронного перекладу мов;
- сигналізації та регламентації часу;

- комп'ютерних мереж;
- пріоритетного оповіщення, у тому числі оповіщення про пожежу та керування евакуацією людей;
- автоматичної пожежної сигналізації;
- охоронної сигналізації;
- сигналізації загазованості, задимлення та затоплення;
- диспетчеризації і управління системами протипожежного захисту та іншими системами і устаткуванням при виникненні пожежі;
- спеціальними видами пристроїв зв'язку та сигналізації.

8.5.2 Кількість абонентських пристроїв та їх розміщення повинні визначатись згідно з вимогами спеціальних, відомчих і будівельних норм за видами будинків та споруд і завданням на проектування, а розрахунок ємності лінійних споруд мереж зв'язку з урахуванням вимог ВБН В.2.2-45-1.

8.5.3 Порядок взаємодії засобів відомчого зв'язку з мережами зв'язку загального користування визначається за встановленим порядком.

8.5.4 Блискавкозахист громадських будинків і споруд повинен виконуватись з урахуванням наявності радіостояків ліній мережі проводового мовлення та щогл антен телебачення згідно з ДСТУ Б В.2.5-38 та ДСТУ EN 62305-1, ДСТУ ІЕС 62305-2, ДСТУ EN 62305-3, ДСТУ EN 62305-4.

Заходи щодо вирівнювання потенціалів металевих частин обладнання систем зв'язку та сигналізації згідно з ПУЕ, ДБН В.2.5-27, НПАОП 40.1-1.32 визначаються комплексно для всього електрообладнання будинків, а також інших металевих конструкцій.

8.5.5 Системами охоронної сигналізації не нижче 2 класу безпеки відповідно до ДСТУ EN 50131-1 повинні обладнуватися приміщення протипожежної автоматики, електрощитові, венткамери систем протидимного захисту, входи до технічних поверхів і виходи на покрівлю будинку, входи до машинного відділення ліфтів та ін. з підключенням на пункт чергового

об'єднаної диспетчерської сигналізації або на пункт спостереження та приймання тривожних сповіщень суб'єктів господарювання, що займаються охоронною діяльністю.

Організаційно-технічні заходи щодо підключення систем охоронної сигналізації до пунктів спостереження та приймання тривожних сповіщень – визначаються завданням на проектування.

8.5.6 Вимоги щодо обладнання громадських будинків і споруд системами пожежної сигналізації, оповіщення про пожежу та керування евакуацією людей визначаються згідно з ДБН В.2.5-56.

8.6 Ліфти та інші види механічного транспорту

8.6.1 Ліфти або інші підйомники слід встановлювати згідно з НПАОП 0.00-1.02, ДСТУ 7201, ДСТУ ISO 4190-1, ДСТУ ISO 4190-2, ДСТУ ISO 4190-3, ДСТУ EN 81-1, ДСТУ EN 81-2, ДСТУ EN115. Розміщення машинного та блочного приміщень та сходів між цими приміщеннями слід влаштовувати згідно з вимогами ДСТУ Б В.2.6-52, ДСТУ EN 81-70.

8.6.2 У громадських будинках і спорудах слід встановлювати ліфти:

а) пасажирські, починаючи з будинків висотою 2 поверхи і вище;

б) лікарняні:

1) в будинках лікарень, пологових будинків, закладів соціального захисту населення - в разі розташування палатних відділень на другому поверсі та вище;

2) в будинках амбулаторно-поліклінічних закладів, санаторіїв та санаторіїв-профілакторів - в разі розташування лікувальних приміщень на другому поверсі та вище;

в) вантажопасажирські: у будинках готелів категорій ***** і **** та інших закладів - згідно з вимогами норм за видами будинків і споруд та за завданням на проектування.

г) пожежні, які слід виконувати згідно з вимогами ДСТУ-Н Б В.2.2-38

Примітка 1. У житлових корпусах санаторіїв для хворих з порушен-

ням опорно-рухового апарату один з ліфтів повинен бути лікарняним.

Примітка 2. Встановлення ліфтів необов'язково в двоповерхових будинках у разі обладнання пандуса з уклоном не більше 8 % або іншого пристрою згідно з ДБН В.2.2-17.

8.6.3 Кількість пасажирських ліфтів встановлюється згідно з вимогами ДСТУ ISO 4190-6 та розрахунком, але їх кількість повинна бути не менше двох. Допускається другий ліфт замінити вантажним, у якому дозволяється перевозити людей, якщо за розрахунком вертикального транспорту достатньо встановлення одного пасажирського ліфта.

Вантажні ліфти слід передбачати згідно з вимогами НПАОП 0.00-1.02.

8.6.4 У будинках заввишки два і більше поверхів, приміщення яких розраховані на відвідування або мешкання людей з інвалідністю, слід передбачати на пожежний відсік не менше одного ліфта (пасажирського або вантажного) із глибиною кабіни не менше 2,1 м, який забезпечує під час пожежі, землетрусу та інших надзвичайних ситуацій можливість рятування людей з інвалідністю та людей літнього віку, що не здатні до самостійного пересування по сходах і пандусах, а також транспортування пожежних і рятувальних підрозділів. Ці ліфти виконуються згідно з НАПБ Б.01.007.

8.6.5 У разі застосування підйомника у вигляді платформи, що переміщується вертикально, похило або вздовж сходового маршруту, ширина такої платформи повинна бути не менше 0,9 м, глибина - не менше 1,2 м. Такі пристрої слід улаштувати згідно з вимогами ДСТУ ISO 9386-1, ДСТУ ISO 9386-2, ДСТУ EN 115.

8.6.6 Всі ліфти та підйомники у громадських будинках повинні бути розраховані на роботу в режимі "Пожежна небезпека", а у будинках з умовною висотою більше 26,5 м (за винятком випадків, зазначених будівельними нормами за видами будинків), один з ліфтів вантажопідйомністю не менше 1000 кг повинен бути розрахований на роботу у режимі "Транспор-

тування пожежних підрозділів". Вимоги до таких ліфтів слід приймати згідно з НАПБ Б.01.007.

8.6.7 Відстань від дверей найбільш віддаленого приміщення до дверей найближчого пасажирського ліфта повинна бути не більше 60 м.

8.6.8 Виходи з пасажирських ліфтів слід проектувати через ліфтовий хол.

У будинках з умовною висотою до 26,5 м включно виходи не більше ніж з двох пасажирських ліфтів допускається розташовувати безпосередньо на сходовій площадці, за винятком будинків лікарень.

Ширина ліфтового холу пасажирських ліфтів повинна бути не менше: при однорядному розташуванні ліфтів - 1,3 найменшої глибини кабіни ліфтів; при дворядному розташуванні - подвійної найменшої глибини кабіни, але не більше 5 м.

Перед ліфтами з глибиною кабіни 2,1 м і більше ширина ліфтового холу повинна бути не менше 2,5 м.

У будинках з незадимлюваними сходовими клітками не допускається влаштовувати вихід із приміщень безпосередньо до ліфтового холу. У будинках із звичайними сходовими клітками вихід безпосередньо до ліфтового холу не допускається влаштовувати з комор та інших приміщень, призначених для зберігання та переробки горючих матеріалів.

8.6.9 З урахуванням технологічних особливостей будинку допускається влаштування входу до ліфтів з рівня позначки підлоги підземного, підвального чи цокольного поверху. Двері шахт ліфтів і підйомників у підземних і підвальних поверхах повинні виходити до протипожежних тамбур-шлюзів 1-го типу. У таких тамбур-шлюзах повинен бути передбачений підпір повітря під час пожежі не менше 20 Па.

8.6.10 Шахти і машинні приміщення ліфтів і підйомників не повинні примикати безпосередньо до приміщень для перебування дітей, до навчальних приміщень, житлових приміщень, що розташовані у громадських будинках, до залів для глядачів і читальних залів, клубних приміщень, па-

лат і кабінетів лікарів лікувально-профілактичних закладів, робочих приміщень з постійним перебуванням людей.

Примітка. У виняткових випадках примикання може бути допущено за умови виконання заходів щодо звукоізоляції, підтверджених відповідними розрахунками.

8.7 Сміттєзбирання

8.7.1 Система збирання сміття, відходів і нечистот у громадських будинках повинна відповідати загальним вимогам до санітарно-гігієнічних приміщень і пристроїв, при цьому особлива увага приділяється запобіганню загрози забруднення повітря, води, ґрунтів та можливості розповсюдження паразитуючих комах, гризунів та інших шкідників.

8.7.2 У громадських будинках слід передбачати системи очищення від сміття та пилоприбирання, тимчасового (в межах санітарних норм) зберігання сміття та можливість його вивозу.

Необхідність влаштування у великих громадських будинках та комплексах пневматичних систем сміттєзбирання визначається завданням на проектування, виходячи з техніко-економічної доцільності їх експлуатації.

8.7.3 Система збирання сміття повинна розраховуватись виходячи з регіональних нормативів добового накопичення сміття (з урахуванням ступеня благоустрою будинку).

Засоби збирання сміття з будинку повинні бути узгоджені з системою очищення населеного пункту.

8.7.4 Стовбур сміттєпроводу не допускається розміщувати на сходових площадках громадських будинків, за винятком площадок службових сходів (за технологічної необхідності) з відповідним збільшенням ширини площадки.

Стовбур сміттєпроводу повинен виготовлятися з негорючих матеріалів, а також мати засоби очищення, промивання і дезінфекції, бути герметичним та звукоізольованим від будівельних конструкцій згідно з вимогами ДСТУ Б В.2.5-34. Він не повинен прилягати до житлових, а також службо-

вих приміщень для постійного перебування людей або до таких, що потребують додержання шумового режиму.

Вогнестійкість сміттєпроводів та технічні засоби протипожежного захисту систем сміттезбирання повинні відповідати вимогам ДСТУ Б В.2.5-34. При цьому допускається для забезпечення необхідної межі вогнестійкості прокладати стовбури сміттєпроводів в окремих каналах (шахтах), конструкції яких мають відповідний клас вогнестійкості.

8.7.5 Сміттезбірну камеру слід розміщувати безпосередньо під стовбуром сміттєпроводу.

Не допускається розташування її під приміщеннями для постійного перебування людей. Сміттезбірна камера повинна відокремлюватися протипожежними перегородками і перекриттями з межею вогнестійкості не менше EI 60 (для перегородок), REI 60 (для перекриттів) та групою M0 за межею поширення вогню, бути забезпечена внутрішнім водопроводом і каналізацією згідно з вимогами ДБН В.2.5-64.

Приміщення сміттезбірної камери повинно обладнуватися спринклерними зрошувачами з розрахунковою витратою води 1,8л/с. Трубопровод спринклерного пожежогасіння слід приєднувати до внутрішнього господарсько-питного водопроводу через запірний пристрій. Опломбований у відкритому положенні, без встановлення контрольно-сигнального клапану.

8.7.6 Висота камери повинна бути не менше 1,95 м (від підлоги до стелі).

Позначка підлоги сміттезбірної камери повинна бути вище рівня тротуару або прилеглої частини проходу в межах 0,05-0,1 м, або необхідне влаштування пандуса. Допускається розміщення камер на іншому рівні при забезпеченні механізації сміттезбирання. Вхід до сміттезбірної камери повинен бути відокремленим від входу до будинку суцільною стіною (екраном) з дверима, що відчиняються назовні.

8.7.7 Централізовану або комбіновану систему вакуумного пилоприбирання слід передбачати у таких будинках:

- а) театрах, концертних залах, музеях
- б) читальних та лекційних залах та книгосховищах бібліотек на 200 тисяч одиниць зберігання і більше;
- в) магазинах з торговельною площею 6500 м² і більше;
- г) корпусах готелів, санаторіїв, закладів відпочинку і туризму, стаціонарних лікувальних закладів на 500 місць і більше;
- д) установах органів управління адмінпризначення, науково-дослідних інститутах, проектних та конструкторських організаціях з чисельністю співробітників 800 і більше;
- е) спеціалізованих будинках з підвищеними санітарно-гігієнічними вимогами.

Необхідність проектування централізованої або комбінованої систем вакуумного пилоприбирання в інших будинках визначається завданням на проектування за умови техніко-економічного обґрунтування.

У разі влаштування комбінованої системи вакуумного пилоприбирання радіус обслуговування одним приймальним клапаном повинен бути не більше 50 м.

8.7.8 За відсутності централізованої або комбінованої систем пилоприбирання влаштування камери очищення фільтрів пиłosосів визначається завданням на проектування.

У разі організації пилоприбирання пиłosосами з тканинною системою фільтрації у громадських будинках заввишки понад п'ять поверхів слід влаштувати камери для очищення фільтрів пиłosосів на кожні 500 м² площі підлоги, що прибирається, з організацією повітрообміну кратністю не менше 10 за годину. Вимоги щодо камер очищення фільтрів у будинках заввишки до п'яти поверхів включно визначаються у завданні на проектування.

9 САНІТАРНО-ГІГІЄНІЧНІ ТА ЕКОЛОГІЧНІ ВИМОГИ

9.01 Конструкції, деталі та обладнання будинків, опорядження стін і стель, покриття підлог всіх приміщень, а також сходів, коридорів тощо слід передбачати із матеріалів, дозволених до застосування Міністерством охо-

рони здоров'я України.

9.02 В приміщеннях, що межують з зовнішніми і внутрішніми лініями електропередачі, на відстані 0.2 м від огорожуючих приміщення внутрішніх поверхонь не повинні перевищуватись рівні напруженості електричного поля 50Гц 500 В/м згідно з ДСанПіН 239, величини індукції магнітного поля 50Гц - 1 мкТл.добу.

9.03 Концентрації забруднюючих речовин у повітрі приміщень громадських будинків і споруд не повинні перевищувати санітарні норми в залежності від контингенту працюючих або категорій населення згідно з вимогами ГОСТ 12.1.005, ДСП 201.

9.1 Санітарно-гігієнічні приміщення

9.1.1 Розміри, розміщення і обладнання санітарно-гігієнічних приміщень повинні задовольняти вимоги зручності користування, прибирання та дезінфекції; запобігання розповсюдженню інфекції, неприємних запахів, надмірної вологості, паразитичної фауни і мікрофлори.

Основою розрахунку площі сангігієнічних приміщень є розрахункова чисельність осіб чоловічої та жіночої статі, що встановлюється завданням на проектування. Пропускна спроможність обладнання визначається за спеціальними нормативними документами.

9.1.2 Слід забезпечувати можливість використання сангігієнічних приміщень людьми з інвалідністю, що пересуваються на кріслах-колясках або милицях, згідно з розділом 13 та вимогами ДБН В.2.2-17.

9.1.3 Приміщення туалетів у громадських будинках і спорудах (крім відкритих спортивних споруд) слід розташовувати на відстані не більше 75 м від найбільш віддаленого місця постійного перебування людей.

9.1.4 Мінімальні розміри кабін туалетів, душових, проходів та відстані між обладнанням наведені у додатку Е.

9.1.5 Кількість приміщень або кабін особистої гігієни жінок належить визначати з розрахунку один гігієнічний душ на кожні 100 жінок, які працюють у найбільш численній зміні. Якщо кількість жінок понад 14 до 100, слід

передбачати одну кабінку з гігієнічним душем, яку слід розміщувати при жіночому туалеті і яка повинна мати вхід з умивальні. Розміри приміщення (кабінки) для гігієнічного душу з місцем для роздягання повинні бути в плані не менше 2,4 м x 1,2 м.

9.1.6 Необхідність медпункту визначається завданням на проектування з урахуванням типового положення про установу. Медпункт повинен мати два приміщення загальною площею не менше 16 м².

9.2 Повітряне середовище, температурний режим

9.2.1 Розрахункові параметри повітряного середовища (температура, відносна вологість, рухомість повітря) у приміщеннях громадських будинків різного призначення повинні прийматися згідно з будівельними нормами за видами будинків та споруд, нормативами опалення та вентиляції і забезпечуватись роботою відповідних систем.

Оптимальні параметри повітряного середовища і мікроклімату в приміщеннях повинні прийматися згідно зі ДБН В.2.5-67 та ДСТУ Б EN 15251, ДСТУ Б EN ISO 7730 і забезпечуватися роботою систем кондиціонування повітря.

9.2.2 Пристрої опалення і вентиляції, теплова та гідравлічна ізоляція огорожувальних конструкцій будинків і трубопроводів повинні запобігти утворенню конденсату, вологих плям, плісені та грибкових утворень на поверхні стін, стель та трубопроводів.

9.2.3 Приміщення з постійним перебуванням людей, що мають природне освітлення, повинні провітрюватись через вікна, фрамуги, кватирки або інші пристрої, за винятком приміщень, в яких за технологічними вимогами не допускається проникнення зовнішнього повітря.

9.2.4 У будинках, які проектуються для II, IV, V кліматичних районах та IIIБ кліматичному підрайону, за винятком гірських районів, повинно бути передбачене наскрізне або кутове провітрювання приміщень з постійним перебуванням людей (у тому числі через коридор або суміжне приміщення).

9.2.5 Нормативний температурний режим приміщень, для яких передбачається програмне зниження температури в неробочий час, повинен відновлюватись автоматично до початку робочого дня.

9.3 Освітленість та інсоляція будинків і приміщень

9.3.1 У громадських будинках повинно бути забезпечено природне і штучне освітлення, а також інсоляція згідно з нормативами ДБН В.2.5-28. *Розрахунок інсоляційного режиму кімнат слід виконувати згідно з ДСТУ-Н Б В.2.2-27*

9.3.2 Для природного освітлення приміщень допускається використання zenітних ліхтарів. Вони повинні виготовлятися з негорючих матеріалів.

9.3.3 Допускається проектувати без природного освітлення: приміщення, розташування яких допускається у підвальних поверхах (додаток Г); актові зали; конференц-зали; лекційні аудиторії та кулуари; торговельні зали магазинів; салони для відвідувачів підприємств побутового обслуговування; демонстраційні, спортивно-демонстраційні та спортивно-глядацькі зали та ковзанки; кімнати інструкторського та тренерського складу; приміщення масажних, парильних, а також приміщення лазень сухого жару; приміщення для стоянки машин; буфетні та інші приміщення, що регламентуються відповідними нормативами за видами будинків та споруд.

У коридорах громадських будинків без природного освітлення, що призначені для евакуації 50 і більше осіб, а також в разі невиконання 9.3.5 слід передбачати систему димовидаляння.

9.3.4 Приміщення громадських будинків, до яких за технологічними чи гігієнічними вимогами не допускається пряме проникнення сонячних променів, та приміщення з системами кондиціонування повітря повинні бути обладнані сонцезахисними пристроями (за винятком приміщень, орієнтованих на північ). У будинках I і II ступенів вогнестійкості сонцезахист слід виконувати з негорючих матеріалів.

9.3.5 При освітленні коридорів природним світлом з одного торця їх довжина не повинна перевищувати 24 м, при освітленні з двох торців - 48 м, якщо довжина коридору більша, слід передбачати світлові розширення (кармани).

Відстань між світловими карманами не повинна перевищувати 24 м, а між світловим карманом і вікном у торці коридору - 36 м. Ширина світлового кармана повинна бути не менше половини його глибини, ширина прилеглого коридору при цьому не враховується.

Випромінювання від внутрішніх джерел в приміщеннях не повинно перевищувати рівні, регламентовані для ультрафіолетового випромінювання, іонізації повітря, інфрачервоного випромінювання у ДСН 3.3.6.042.

9.4 Захист від шуму і вібрації

9.4.1 У громадських будинках і комплексах повинен дотримуватись шумовий режим згідно з вимогами ДБН В.1.2-10.

Рівень шуму, що проникає до приміщення від внутрішніх та зовнішніх джерел, не повинен перевищувати встановлених санітарними нормами допустимих рівнів шуму для даної категорії приміщень з урахуванням часу доби (день - ніч) згідно з ДСН 3.3.6.037. Рівні вібрації в житлових приміщеннях багатофункціональних будинків регламентуються ДСН 3.3.6.039.

9.4.2 Зниження рівня шуму до нормативного досягається архітектурно-планувальними, будівельно-акустичними заходами з урахуванням звукоізоляційних властивостей огорожувальних конструкцій будинків та віконних прорізів згідно з вимогами норм ДБН В.1.2-10.

9.4.3 При проектуванні захисту від шуму у громадських будинках і комплексах необхідно керуватися вимогами ДБН В.1.1-31, ДСТУ-Н Б В.1.1-32, ДСТУ-Н Б В.1.1-33, ДСТУ-Н Б В.1.1-34

9.5 Вимоги радіаційної безпеки

9.5.1 Заходи щодо радіаційної безпеки передбачаються при розробленні проектів громадських будинків і споруд за вимогами територіальних органів державного санітарного нагляду згідно з ДГН 6.6.1-6.5.061

(НРБУ).

Вони повинні забезпечувати виключення або максимальне зниження доз опромінювання, які не повинні перевищувати встановлених меж (регламентів) за рахунок:

- використання будівельних і опоряджувальних матеріалів з мінімальним вмістом природних радіонуклідів з урахуванням 9.02;
- застосування автономних систем вентиляції підвальних приміщень з кратністю повітрообміну до 5;
- посиленої герметизації перекриттів між підлогою першого поверху і підвалом.

9.5.2 У будинках, розташованих на ділянках з підвищеним виділенням природного радону, забороняється розміщення у підвальному, цокольному та на першому поверхах приміщень з тривалим перебуванням людей (в першу чергу, дітей) без виконання достатніх заходів, вказаних у 9.5.1.

10 ПОЖЕЖНА БЕЗПЕКА

10.01 Будинки, споруди та приміщення громадських будинків, їх конструкції, планувальні вирішення, обладнання та опорядження повинні відповідати протипожежним вимогам ДБН В. 1.1-7, ДБН В. 1.2-7, ГОСТ 12.01.004, а також вимогам пожежної безпеки будівельних норм за видами будинків та споруд.

10.1 Шляхи евакуації

10.1.1 На шляхах евакуації всередині громадського будинку відстань від дверей найбільш віддалених приміщень (крім вбиралень, умивалень, кімнат для куріння, душових та інших обслуговуючих приміщень) до виходу назовні чи до сходової клітки, забезпеченої зовнішнім виходом, слід приймати згідно з вимогами таблиці 10.1, крім будинків, споруд та приміщень громадського призначення, які проектуються за вимогами ДБН В.2.2-3, ДБН В.2.2-4, ДБН В.2.2-10, ДБН В.2.2-18, ДБН В.2.2-20, ДБН В.2.2-23 та інших відповідних документів за видами будинків і споруд.

10.1.2 Загальна місткість приміщень, що виходять до тупикового коридору чи холу, не повинна перевищувати 80 осіб.

10.1.3 Ширину проходів, коридорів та інших горизонтальних шляхів евакуації в залежності від виду громадського будинку слід приймати згідно з будівельними нормами за видами будинків та споруд у всіх випадках з урахуванням:

- одномоментної щільності потоку людей, що евакуюються, не більше 5 осіб на 1 м²;
- мінімальної ширини проходів - 1 м ;
- мінімальної ширини коридору чи переходу, що веде до іншого будинку, - 1,4 м.

Таблиця 10.1

Ступінь вогне- стійкості будинку	Відстань, м, за щільності людського по- *),				
	До 2	Понад 2	Понад 3	Понад 4	5
Із приміщень, які розташовані між сходовими клітками або виходами назовні					
I, II, III	60	50	40	35	20
IIIб, IV	40	35	30	25	15
IIIа, IVа, V	30	25	20	15	10
Із приміщень з виходами у тупиковий коридор або хол					
I, II, III	30	25	20	15	10
IIIб, IV	20	15	15	10	7
IIIа, IVа, V	15	10	10	5	5
*) Відношення кількості осіб, що евакуюються, до площі шляху					

10.1.4 Коридори завдовжки більше 60м належить розділяти протипожежними перегородками 2-го типу, розташованих на відстані не більше 60м одна від одної та від торців коридору.

У будинках з умовною висотою понад 26,5 м зазначені перегородки повинні бути проти по-жежними 1-го типу.

10.1.5 Уклон пандусів на шляхах пересування людей слід приймати згідно з вимогами ДБН В.2.2-17, а у стаціонарах лікувальних закладів 1:20.

10.1.6 Уклон маршів сходів на шляхах евакуації не повинен перевищувати 1:2 (крім сходів трибун спортивних споруд).

Уклон маршів сходів, що ведуть у підземні, підвальні та цокольні поверхи, на горище, а також сходів в надземних поверхах, не призначених для евакуації людей, допускається приймати 1:1,5.

10.1.7 Кількість підйомів в одному марші між площадками повинна бути не менше 3 і не більше 16 (за винятком криволінійних сходів). В одномаршових сходах, а також в одному марші дво- та тримаршових сходів у межах першого поверху допускається не більше 18 підйомів.

Вимоги цього пункту та пунктів 10.1.6, 10.1.7 не поширюються на проектування проходів зі сходишками між рядами місць у залах для глядачів, спортивних спорудах, аудиторіях з підлогою, що має похил.

10.1.8 У громадських будинках допускається використання як шляхів евакуації сходів, криволінійних у плані (крім лікувальних, амбулаторно-поліклінічних та дошкільних навчальних закладів). При цьому загальна місткість приміщень, з яких передбачається евакуація по таких сходах, не повинна перевищувати 5 осіб; ширина проступів у вузькій частині не повинна бути меншою за 0,22 м (у службових сходах - не менше 0,12 м).

10.1.9 Марші та площадки сходів повинні мати огорожу заввишки не менше 0,9 м з поручнями з урахуванням розрахункових категорій відвідувачів (див. розділ 3) та вимог будівельних норм за видами будинків та споруд.

10.1.10 Ширину евакуаційного виходу з коридору до сходових кліток та сходових маршів слід встановлювати залежно від кількості осіб, що підлягають евакуації через цей вихід, з розрахунку на 1 м ширини виходу чи маршу з урахуванням ступеня вогнестійкості будинку (крім кінотеатрів, клубів, центрів культури та дозвілля, театрів і спортивних споруд):

I, II	не більше	165 осіб;
III, IIIб, IV	"-	115 осіб;
IIIа, IVа, V	"-	80 осіб.

10.1.11 Ширина сходових маршів у громадських будинках не повинна перевищувати, як правило, 2,5 м, а також повинна бути не менше розрахункової ширини виходу до сходової клітки з найбільш населеного поверху, але не

менше:

1,35 м - у будинках з кількістю осіб, що перебувають у найбільш населеному поверсі, більше 200, а також у кінотеатрах, клубах, центрах культури та дозвілля, лікувально-профілактичних закладах незалежно від кількості місць;

1,2 м - в решті будинків, а також на сходах, що ведуть до приміщень, не пов'язаних з перебуванням в них глядачів та відвідувачів (у кінотеатрах, клубах, центрах культури та дозвілля) чи хворих (у будинках лікувально-профілактичних закладів);

0,9 м - на сходах, що ведуть до приміщення з кількістю осіб, які одночасно перебувають у ньому, до 5.

Проміжна площадка у прямому марші сходів повинна мати ширину не менше 1 м.

При розрахунковій ширині сходів більше 2,5 м слід передбачати додаткові розділові поручні, при цьому найбільша відстань між поручнями не повинна перевищувати 2,5 м.

10.1.12 Ширина сходових площадок повинна бути не менше ширини маршу. Ширина зовнішніх дверей повинна бути не менше ширини маршу сходів.

10.1.13 Евакуаційні балкони, лоджії та галереї, які ведуть до незадимлюваних сходових кліток типу Н1, повинні мати ширину проходу в чистоті не менше 1,2 м і огорожу заввишки не менше 1,2 м.

10.1.14 Один евакуаційний вихід (двері) допускається передбачати:

а) з розташованого на будь-якому поверсі приміщення в разі одночасного перебування у ньому не більше 50 осіб (у тому числі з амфітеатрів чи балконів залу для глядачів), якщо відстань від найвіддаленішої точки підлоги приміщення до зазначеного виходу не перевищує 25 м;

б) з одноповерхового будинку або вбудованих на першому поверсі житлових будинків закладів приміщень обслуговування загальною площею не більше 300 м² та кількістю одночасно перебуваючих на першому поверсі

не більше 50 осіб.

10.1.15 Для евакуації з другого поверху двоповерхових громадських будинків як другий евакуаційний вихід допустиме влаштування сходів типу СЗ (зовнішніх відкритих) за таких умов:

Ступінь вогнестійкості будинку	Гранична кількість осіб, які евакууюються по зовнішніх відкритих сходах осіб
I, II	70
III	50
IV, V	30

Примітка 1. Дане положення не стосується загальноосвітніх шкіл, шкіл-інтернатів, дошкільних навчальних закладів компенсуючого типу для дітей, які потребують корекції фізичного та розумового розвитку, а також стаціонарних лікувальних закладів. Передбачати шляхи евакуації людей з інвалідністю та громадян похилого віку по сходах типу СЗ не допускається.

При проектуванні зовнішніх відкритих сходів слід передбачати заходи щодо снігозахисту, а також запобігання обледенінню.

Примітка 2. Сходи типу СЗ у загальнорозвиваючих дошкільних навчальних закладах повинні мати уклон не більше 1:1 (45°), а в інших громадських будинках - не більше 1:0,6 (60°).

Ширина таких сходів повинна бути не менше 0,8 м, а ширина сходінок - не менше 0,2 м.

10.1.16 При влаштуванні проходу до сходів типу СЗ через плоскі покрівлі (у тому числі і неексплуатовані) або зовнішні відкриті галереї несучі конструкції покриттів та галерей слід проектувати з класом вогнестійкості не менше R30 і групи М0 за межею поширення вогню.

10.1.17 При розділенні приміщень на частини з допомогою перегородок, що трансформуються, слід передбачати самостійні евакуаційні виходи з кожної частини.

10.1.18 Евакуаційні виходи з підвалу або цокольного поверху перед-

бачають, як правило, безпосередньо назовні.

У будинках з умовною висотою до 26,5 м включно допускається передбачати виходи з підвалу або цокольного поверху через загальні сходові клітки з виходом назовні, відокремленим від іншої частини сходової клітки на висоту одного поверху суцільною протипожежною перегородкою 1-го типу.

10.1.19 Сполучення між підвалом або цокольним поверхом та першим поверхом допускається влаштовувати по окремих сходах, що ведуть до коридору, холу або вестибюлю першого поверху, крім вестибюлю атриума, за умови дотримання вимог ДБН В. 1.1-7.

10.2 Вимоги до елементів будинків

10.2.1 Сходові клітки повинні бути забезпечені природним освітленням через прорізи у зовнішніх стінах (крім сходових кліток типів СК2 та Н4, сходів у підземних, підвальних та цокольних поверхах, а також колосникових сходів у будинках видовищних закладів).

У сходових клітках типу СК1 у разі суцільного заповнення віконних прорізів (склоблоками, склопрофілітом або іншими подібними матеріалами) на кожному поверсі є обов'язковою наявність створок та фрамуг, що відчиняються, площею не менше 1,2 м² на поверх.

Сходові клітки СК1, СК2 у громадських будинках повинні мати двері з ущільненням в притворах та з пристроями для самозачинення..

10.2.2 У будинках I та II ступенів вогнестійкості з кількістю поверхів не більше трьох допускається передбачати 50 % сходових кліток типу СК2; при цьому відстань між маршами сходів повинна бути не меншою ніж 1,5 м, а в покритті сходових кліток повинні влаштовуватись люки з дистанційним керуванням для видалення диму у разі пожежі.

10.2.3 Сходи типу С2 (внутрішні відкриті) влаштовуються у будинках I та II ступенів вогнестійкості з дотриманням вимог ДБН В.1.1-7.

10.2.4 З приміщень громадських будинків незалежно від їх призначення (залів для глядачів, аудиторій, навчальних і торговельних приміщень,

читальних залів та ін., крім комор горючих матеріалів та майстерень) один або не більше 50 % виходів можуть бути безпосередньо у вестибюль, гардеробну, поверховий хол та фойє, які примикають до сходів типу С2.

При розміщенні в цокольному чи підвальному поверхах фойє, гардеробних, кімнат для куріння та туалетів допускається передбачати сходи типу С2 з підвального або цокольного поверхів до першого поверху.

10.2.5 У IV кліматичному районі та ШБ кліматичному підрайоні допускається влаштування евакуаційних сходів типу С3 (крім стаціонарів лікувальних закладів та навчально-виховних закладів, вказаних у примітці 1 до 10.1.16, а також для евакуації людей з інвалідністю та громадян похилого віку).

10.2.6 Зовнішні пожежні драбини слід розташовувати на відстані між ними не більше 150 м по периметру будинку (за винятком головного фасаду).

10.2.7 У будинках з умовною висотою понад 26,5 м всі сходові клітки належить передбачати незадимлюваними.

Одна з двох сходових кліток (або 50 % сходових кліток при їх більшій кількості) повинна бути незадимлюваною типу Н1. В разі необхідності влаштування у будинку трьох та більше нерадимлюваних сходових кліток перевага повинна надаватися незадимлюваним сходовим кліткам типу Н1.

Відстань в осях між дверима поверхових входів і виходів сходових кліток типу Н4 повинна бути не менше 2,2 м. Двері поверхових входів і виходів повинні бути розташовані паралельно фасаду будинку в одній площині, розміщення їх під кутом одна до одної не допускається. Входи до незадимлюваних сходових кліток не допускається проектувати через поповерхові ліфтові холи. Не слід розміщувати незадимлювані сходові клітки у внутрішніх кутах зовнішніх стін будинку. Решту сходових кліток належить проектувати незадимлюваними типів Н2, Н3 або Н4.

Незадимлювані сходові клітки типу Н2 необхідно розділяти на відсіки шляхом влаштування на висоту одного поверху суцільної протипожежною

перегородки 1-го типу на межі протипожежних відсіків. Перехід з одного відсіку до іншого такої сходової клітки слід виконувати в її об'ємі.

Протидимний захист сходових кліток типу Н2 забезпечується подачею зовнішнього повітря у верхню частину відсіків. Надлишковий тиск повинен бути не менше 20 Па у нижній частині відсіку сходової клітки і не більше 150 Па у верхній частині відсіку при одних відкритих дверях.

Протидимний захист сходових кліток типу Н4 забезпечується подачею зовнішнього повітря у верхню частину сходової клітки. Надлишковий тиск повинен бути не менше 40 Па у нижній частині сходової клітки і не більше 150 Па у її верхній частині при одних відкритих дверях.

Продуктивність вентиляторів, перерізи шахт і клапанів визначаються розрахунком згідно з положеннями ДБН В.2.5-67.

10.2.8 Вихід із сходової клітки типу Н2 у вестибюль належить влаштувати через протипожежний тамбур-шлюз 1-го типу з підпором повітря в разі пожежі.

Стіни сходових кліток з підпором повітря не повинні мати інших прорізів, крім віконних у зовнішніх стінах та дверних, які ведуть у поверхові коридори, вестибюлі або назовні, а також отворів для подавання повітря з метою створення надлишкового тиску.

За наявності в будинку сходових кліток типу Н1 вхід на технічні поверхи повинен здійснюватись через повітряні зони, а вхід до сходових кліток Н3, Н4 — через протипожежні тамбур-шлюз 1-го типу.

До протипожежних тамбур-шлюзів сходових кліток типів Н3, Н4 слід передбачати підпір повітря під час пожежі 20 Па.

10.2.9 На шляхах евакуації у будинках, спорудах і приміщеннях громадського призначення для світлопрозорого заповнення дверей, фрамуг (у дверях, перегородках і стінах, включаючи внутрішні стіни сходових кліток) і перегородок належить застосовувати загартоване або армоване скло і склоблоки, крім протипожежних дверей і протипожежених перешкод, у яких застосовується вогнестійке скло.

10.2.10 За наявності протипожежних дверей, що за умови експлуатації повинні бути у відчиненому положенні слід обладнувати пристроєм для їх автоматичного зачинення у разі пожежі.

10.2.11 У будинках з умовною висотою понад 26,5 м коридори та інші шляхи евакуації слід відокремлювати від приміщень протипожежними перегородками 1-го типу та перекриттями 3-го типу.

10.3 Поверховість та вогнестійкість будинків

10.3.1 Площа поверху або його частини між протипожежними стінами 1-го типу (далі - площа протипожежного відсіку) залежно від ступеня вогнестійкості і поверховості (умовної висоти) будинків повинна бути не більше наведеної у таблиці 10.2, а для будинків підприємств побутового обслуговування, підприємств торгівлі та харчування, кінотеатрів, клубів, центрів культури та дозвілля, критих спортивних споруд, готелів тощо даний показник приймається згідно з будівельними нормами за видами будинків та споруд.

10.3.2 Будинки умовною висотою понад 26,5 м слід розділяти по вертикалі на протипожежні відсіки протипожежними перекриттями з межею вогнестійкості не менше REI 120. Умовна висота нижнього протипожежного відсіку не повинна перевищувати 26,5 м. Висота наступних відсіків не повинна перевищувати 30 м (різниця рівнів розташування підлоги нижнього та підлоги верхнього перекриття відсіку). Площа протипожежного відсіку повинна бути не більше 2500 м², якщо інше не встановлено будівельними нормами за видами громадських будинків та споруд.

Зонуванню підлягають інженерні системи (протипожежний водопровід, вентиляційні системи, сміттєпроводи тощо).

10.3.3 Аудиторії, актові та конференц-зали, зали зборів та зальні приміщення спортивних споруд необхідно розміщувати по поверхах згідно з таблицею 10.3.

Таблиця 10.2

Ступінь вогнестійкості будинку	Найбільша умовна висота (або поверховість)	Площа протипожежного відсіку, м ² , у буди-				
		одноповерховому	двоповерховому	3-5поверховому	6-9поверховому	Умовною висотою понад 26,5 м
I	73,5 м	6000	5000	5000	5000	2500
II	47 м	6000	4000	4000	4000	2200
III	5 поверхів	3000	2000	2000	-	-
IIIa, IIIб	1 поверх	2500	-	-	-	-
IV	2 поверхи	2000	1400	-	-	-
IVa	1 поверх	800	-	-	-	-
V	2 поверхи	1200	800	-	-	-

Примітка 1 Для культурно-видовищних і дозвіллевих закладів, критих спортивних споруд та шкіл, готелів, підприємств торгівлі та харчування тощо, на які чинні будівельні норми за видами будинків та споруд, гранична поверховість та площа протипожежного відсіку встановлюється відповідними будівельними нормами за видами будинків та споруд.

Примітка 2 У будинках I та II ступенів вогнестійкості обладнаних системами автоматичного пожежогасіння, площа протипожежного відсіку може бути збільшена не більше ніж удвічі.

Примітка 3. Ступінь вогнестійкості прибудованих до будинку навісів, терас, галерей, а також відокремлених протипожежними стінами службових та інших будинків і споруд допускається приймати на один ступінь вогнестійкості нижче ніж ступінь вогнестійкості будинку.

Примітка 4 У спортивних залах, залах ванн басейнів, залах підготовчих занять басейнів, вогневих зонах критих тирів в разі перевищення їх площі по відношенню до встановленої у даній таблиці протипожежні стіни слід передбачати між зальними та іншими приміщеннями. У приміщеннях вестибюлів і фойє в разі перевищення їх площі по відношенню до встановленої в даній таблиці не більше ніж на 15 % замість протипожежних стін допускається передбачати світлопрозорі протипожежні перегородки 2-го типу.

Примітка 5 Площу протипожежного відсіку одноповерхових будинків з двоповерховою частиною, що займає менше 15 % від площі забудови будинків, допускається приймати як для одноповерхових будинків.

Примітка 6 Площа протипожежного відсіку в підземних, підвальних і цокольних поверхах повинна бути не більше 700 м², за умови обладнання системами пожежогасіння у будинках I та II ступенів вогнестійкості допускається збільшувати її не більше ніж удвічі, крім гаражів, які проектується згідно з вимогами ДБН В.2.3-15

Примітка 7 Дерев'яні стіни з внутрішнього боку, перегородки і стелі будинків V ступеню вогнестійкості дитячих дошкільних закладів, шкіл, шкіл-інтернатів, лікувальних і амбулаторно-поліклінічних закладів, дитячих оздоровчих таборів, клубів, центрів культури та дозвілля (крім одноповерхових будинків клубів з рубленими і брусчатими стінами) повинні бути обштукатурені або оброблені засобами вогнезахисту, які забезпечують I групу вогнезахисної ефективності згідно з ГОСТ 16363.

Примітка 8. Ступінь вогнестійкості будинку визначається класами вогнестійкості його будівельних конструкцій за видами граничних станів (R, E, I) та групою (MO, M1, M2) з межею поширенню вогню по цих конструкціях відповідно до ДБН В. 1.1-7.

Таблиця 10.3

Ступінь вогнестійкості будинку	Кількість місць у залі або аудиторії	Граничний поверх розташування
I	До 100	До 73,5 м
I	Від 100 до 150	До 47 м
I, II	Від 150 до 300	До 26,5 м
I, II	Понад 300 до 600	5
I, II	"- 600	3
III	До 300	3
III	Понад 300 до 600	2
IIIa, IV, V	До 300	1
IIIб	"- 500	1
IVa	100	1

Примітка 1. При визначенні граничного поверху розміщення аудиторій

Примітка 2. Актові зали - лекційні аудиторії в будинках загальноосвітніх шкіл та шкіл-інтернатів III ступеня вогнестійкості слід розташовувати не

10.3.4 Не допускається розміщувати безпосередньо під приміщеннями, що призначені для одночасного перебування більше 50 осіб, а також підвальних і цокольних поверхах приміщень, у яких застосовуються або зберігаються горючі гази і рідини, а також є процеси, що пов'язані з утворенням горючого пилу.

10.3.5 Огороджувальні конструкції переходів між будинками (корпусами, блоками) повинні мати межу вогнестійкості, що відповідає основному будинку. Пішохідні та комунікаційні тунелі, стіни будинків в місцях примикання до них переходів і тунелів слід передбачати з негорючих матеріалів з межею вогнестійкості не менше REI 120 (для несучих та самонесучих стін, EI 120 (для зовнішніх ненесучих стін). Двері у прорізах цих стін, що ведуть до переходів і тунелів, повинні бути протипожежними 2-го типу.

10.3.6 У пожежонебезпечних господарських та технічних приміщеннях (коморах для зберігання горючих матеріалів, електрощитових, вентиляційних камерах тощо) перегородки повинні бути протипожежними 1-го типу.

10.3.7 Опорядження шляхів евакуації громадських будинків умовною висотою до 47 м включно повинно відповідати вимогам пожежної безпеки ДБН В. 1.1-7 а також вимогам будівельних норм за видами будинків та споруд.

У висотних будинках умовною висотою понад 47 м опорядження шляхів евакуації необхідно передбачати з негорючих матеріалів або горючих матеріалів якщо:

– для опорядження стін, стель використовуються матеріали з показниками пожежної безпеки не вище ніж Г1, В1, Д1, Т2 та індексом поширення полум'я не більше 10 згідно з ГОСТ 12.1.044;

– для опорядження підлог використовуються матеріали з показниками пожежної безпеки не вище ніж Г2, РП1, Д1, Т2.

10.3.8 Опорядження стін і стель залів для глядачів і залів критих спортивних споруд з кількістю місць до 1500, аудиторій (більше 50 місць), конференц-залів, актових залів (крім залів, розташованих в будинках V ступеня вогнестійкості), а також торговельних залів приміщень підприємств роздрібною торгівлі та обідніх залів закладів ресторанного господарства (скорочення РГ – не використовувати) в будинках I, II, III, IIIа, IIIб ступенів вогнестійкості слід передбачати з негорючих матеріалів або матеріалів з показниками пожежної безпеки не вище ніж Г2, В2, Д2, Т2 та індексом поширення полум'я не більше 10 згідно з ГОСТ 12.1.044.

В зазначених залах з кількістю місць більше 1500, у приміщеннях сховищ бібліотек та архівів, а також службових каталогів та описів у архівах - тільки з негорючих матеріалів або матеріалів з показниками пожежної безпеки не вище ніж Г1, В1, Д1, Т2 та індексом поширення полум'я поверхнею не більше 10 згідно з ГОСТ 12.1.044.

В оперних та музичних театрах незалежно від місткості зали опорядження стін та стель повинно бути виконано з матеріалів з показниками пожежної безпеки не вище ніж Г2, В2, Д2, Т2.

У висотних будинках умовною висотою понад 47 м опорядження стін та стелі зальних приміщень необхідно передбачати з негорючих матеріалів або горючих матеріалів з показниками пожежної безпеки не вище ніж Г1, В1, Д1, Т2 та індексом поширення полум'я поверхнею не більше 10 згідно з ГОСТ 12.1.044.

10.3.9 У приміщеннях, не зазначених у п.п. 10.3.7, 10.3.8, слід передбачати для поверхневих шарів конструкції підлог матеріали, у тому числі килимові покриття, з показниками пожежної безпеки не вище ніж В2, РП2, ДЗ, Т2.

Килимові покриття мають бути наклеєні на негорючу основу (крім будинків V ступеня вогнестійкості).

В усіх приміщеннях громадських будинків дозволяється влаштовувати підлоги (окрім підлог ліфтових холів) з деревини.

10.3.10 У межах нижнього поверху кожного протипожежного відсіку по периметру будинку повинні передбачатись евакуаційні балкони або відкриті галереї (з урахуванням 10.1.10) з виходом на них із незадимлюваних сходових кліток, коридорів та приміщень. Площа таких балконів або відкритих галерей повинна бути розрахована на можливість перебування на них найбільшої кількості людей, які одночасно знаходяться на всіх поверхах протипожежного відсіку. У будинках з приміщеннями для сну (готелі та ін.) такі балкони, площадки і галереї слід передбачати на кожному поверсі, починаючи з 17-го.

10.3.11 У разі розміщення у громадських будинках умовною висотою понад 47 м зальних приміщень місткістю понад 50 осіб відстань від дверей цих приміщень до незадимлюваних сходових кліток (повітряної зони сходової клітки типу Н1 або протипожежного тамбур-шлюзу сходової клітки типу Н3, Н4) не повинна перевищувати 20м.

На експлуатованих покрівлях громадських будинків умовною висотою понад 47 м (у разі розміщення на них відкритих сезонних ресторанів, кафе, оглядових майданчиків з одночасним перебуванням більше ніж 50 осіб) необхідно передбачати не менше двох евакуаційних виходів. При цьому кількість людей, що можуть одночасно перебувати на таких покрівлях не повинна перевищувати 100 осіб.

10.3.12 Опорядження і облицювання підлоги, стін та стелі на шляхах евакуації та в зальних приміщеннях необхідно передбачати із негорючих

матеріалів або горючих матеріалів з показниками пожежної небезпеки не вище ніж Г1, В1, Д1, Т2 та індексом поширення полум'я не більше 10 згідно з ГОСТ 12.1.044.

10.3.13 Вимоги, у тому числі вимоги пожежної безпеки, до елементів кабельних ліній, систем проводки наведені у ДБН В.2.5-23.

10.3.14 Вимоги до улаштування пожежних кранів та їх шаф наведені у ДСТУ 4401-1, ДСТУ 4401-2.

10.3.15 Перелік приміщень громадських будинків, які повинні обладнуватись системами автоматичної пожежної сигналізації та системами автоматичного пожежогасіння наведені у ДБН В.2.5-56.

11. БЕЗПЕКА ЕКСПЛУАТАЦІЇ БУДИНКІВ. БЕЗПЕКА ТА ДОСТУПНІСТЬ У ВИКОРИСТАННІ

11.1 Громадські будинки і споруди мають бути запроектовані, зведені та обладнані таким чином, щоб попередити ризик отримання травм відвідувачам та персоналу при пересуванні всередині і біля будинку та споруди, при вході та виході з них, а також у разі користування їх елементами та інженерним обладнанням згідно з вимогами ДБН В.1.2-8, ДБН В.1.2-9.

11.2 При проектуванні громадських будинків необхідно забезпечувати безпечні підходи і під'їзди до будинків, можливість безпечного переміщення відвідувачів усередині будинків, у тому числі людей з інвалідністю, осіб з обмеженою рухомістю і дітей згідно з вимогами ДБН В.2.2-17.

Слід передбачати можливість вносити і виносити обладнання, меблі, носилки з хворим тощо.

11.3 У необхідних випадках у будинках можуть бути передбачені захисні пристрої, що виключають можливість несанкціонованого проникнення.

11.4 Обсяги застосування та види цих пристроїв обумовлюються у завданні на проектування.

11.5 Уклон і ширина маршів та пандусів, висота сходинок, ширина

проступів, ширина сходових площадок, висота проходів по сходах, підвалу, експлуатованому горищу, а також розміри дверних прорізів повинні забезпечувати зручність та безпеку пересування, можливість переміщення предметів обладнання відповідних приміщень. Мінімальну ширину і максимальний уклон сходових маршів слід приймати згідно з табл. 11.1.

Висота перепадів у рівні підлоги різних приміщень і просторів у будинку повинна бути безпечною. У необхідних випадках мають бути передбачені поручні та пандуси. Кількість підйомів в одному марші або на перепаді рівнів повинна бути не менше 3 і не більше 18. Застосування сходів з різною висотою і глибиною сходинок не допускається.

Таблиця 11.1 – Мінімальна ширина і максимальний уклон сходових маршів

Найменування маршу	Мінімальна ширина, м	Максимальний уклон
Марші сходів, що ведуть на і поверхи будинків:		
двоповерхових	1,2-1,35	1 : 1,5
триповерхових і більше	1,2-1,35	1: 1,75

11.6 Висота огорожі зовнішніх сходових маршів і площадок, балконів, лоджій, терас і у місцях небезпечних перепадів повинна бути не менше ніж 1,2 м. Сходові марші і площадки внутрішніх сходів повинні мати огорожу з поручнями заввишки не менше ніж 0,9 м.

Огорожі повинні бути непереривними, обладнані поручнями і розраховані на сприйняття горизонтальних навантажень не менше ніж 0,3 кН/м.

11.7 При суцільному заскленні фасадів рекомендується, починаючи з 2-го поверху, із внутрішнього боку передбачати конструктивні заходи (огорожі) до рівня 1,2 м від підлоги з метою забезпечення безпеки людей та зменшення психологічного дискомфорту – висотобоязні.

11.8 На вікнах сходових площадок слід передбачати металеву огорожу висотою до 1,2м.

11.9 Конструктивні рішення елементів громадських будинків і споруд (у тому числі розташування порожнин, способи герметизації місць пропуску трубопроводів через конструкції, влаштування вентиляційних отворів, розміщення теплової ізоляції тощо) мають передбачати захист від проникнення комах та гризунів.

11.10 Інженерні системи громадських будинків і споруд повинні бути запроектовані і змонтовані з урахуванням вимог щодо безпеки, які містяться в нормативних документах органів державного нагляду і вказівок інструкцій заводів-виробників обладнання.

11.11 У будинках і земельній ділянці громадських будинків і споруд мають бути передбачені заходи, направлені на зменшення ризиків кримінальних проявів і їх наслідків, заходи, що сприяють захисту відвідувачів і персоналу закладів і мінімізації можливої шкоди при виникненні протиправних дій. Ці заходи необхідно виконувати згідно нормативними правовими актами місцевого самоврядування і можуть включати застосування вибухозахисних конструкцій, відеоспостереження, кодових замків, систем охоронної сигналізації, захищених конструкцій віконних прорізів у перших, цокольних і верхніх поверхах, у приямках підвалів, а також вхідних дверей, дверей, які ведуть у підвал, на горище і, за необхідності, в інші приміщення.

Загальні системи безпеки (систем відеоспостереження охоронної сигналізації тощо) мають забезпечувати захист протипожежного обладнання від несанкціонованого доступу та вандалізму.

Заходи, направлені на зменшення ризиків кримінальних проявів, можуть бути доповнені на стадії експлуатації.

11.12 В окремих громадських будинках і спорудах, які визначені за схемою розміщення споруд цивільної оборони, слід проектувати приміщення подвійного призначення згідно з ДБН В.2.2-5.

11.13 Приміщення технічних центрів кабельного телебачення повинні мати входи ззовні; приміщення електрощитової (в тому числі для

обладнання зв'язку, систем автоматизації, диспетчеризації і телебачення) повинно мати вхід безпосередньо ззовні або з коридору (холу); до місця встановлення телефонних розподільних шаф підхід має бути влаштований також з коридору.

11.14 Електрощитову, приміщення технічних центрів кабельного телебачення, місця для телефонних розподільчих шаф не слід розміщувати під приміщеннями з мокрими процесами (ванними, санвузлами, клізменними тощо).

11.15 Висота порогів не повинна перевищувати 0,025 м. Не слід використовувати поодинокі сходинки (1-2 сходинки) на шляху руху людей.

11.16 За наявності у приміщенні уступу з перепадом рівнів підлоги 0,25 м і більше на верхньому рівні необхідно передбачати огорожу заввишки 0,9 м або інші пристрої.

11.17 Зовнішні віконні прорізи з висотою підвіконня від рівня підлоги менше 0,6 м повинні мати пристрої безпеки, що захищають від випадкового падіння з будинку, якщо різниця між рівнем підлоги і поверхнею зовні перевищує 1,5 м.

11.18 Перемички, які розташовані у прорізах над пішохідними шляхами, повинні встановлюватись на висоті не менше 2,1 м.

11.19 Для дверей, що не мають обрамлення, а також для внутрішніх застлених дверей, якщо відстань від скла до рівня підлоги менше 0,9 м, повинно застосовуватись безпечне скло (загартоване, армоване тощо).

11.20 Скляні двері, що не мають обрамлення, необхідно забезпечувати покажчиками, які мають площу не менше 0,02 м² і розташовуються на висоті 0,7-1,5 м від рівня підлоги. Це саме стосується дверей, що відчиняються на обидва боки.

11.21 Двері на петлях, що гойдаються, та двері-вертушки на шляхах пересування людей з інвалідністю передбачати забороняється.

У нижній частині полотен дверей, якими користуються інваліди на колясках, застосовується прозоре застлєння, розташоване не вище 0,9 м від

рівня підлоги. Для засклення використовується загартоване скло, захищене протиударною смутою на висоту 0,3 м від підлоги; на склі повинен бути покажчик, аналогічний передбаченому у 10.8.

11.22 У будинках з уклоном покрівлі до 12 % включно заввишки від рівня землі до карниза чи до верху зовнішньої стіни (парапету) більше 10 м, а також у будинках з уклоном покрівлі понад 12 % та заввишки від рівня землі до карниза більше 7 м слід передбачати відповідну огорожу на покрівлі згідно з вимогами ДСТУ Б В.2.6-49, ДБН В.1.1-7.

11.23 Якщо влаштовуються зовнішні водостоки, повинна бути включена можливість утворення і падіння полою.

11.24 У пішохідних зонах будинків і комплексів для забезпечення захисту пішоходів від дискомфортної дії вітрових потоків рекомендується використовувати вітрозахисні стіни та екрани.

11.25 У разі змінення функції будинку або його окремих приміщень необхідно розробляти заходи щодо перепрофілювання будинків і приміщень згідно з чинним законодавством та нормативними вимогами, що відповідають новому призначенню, та узгоджувати їх в установленому порядку.

12 ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ ТА ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ

12.1 Громадські будинки і споруди слід проектувати класом енергоефективності не нижче «С» згідно з ДБН В.2.6-31.

Допускається проектувати громадські будинки і споруди за вищим класом енергоефективності – «В» та «А».

Огороджувальні конструкції будинків і споруд слід проектувати так, щоб розрахункові значення величин приведенного опору теплопередачі, визначені з урахуванням теплопровідних включень згідно з ДСТУ Б В.2.6-189 були не менше ніж нормативні значення, встановлені ДБН В.2.6-31.

12.2 Сумарну річну енергопотребу для громадських будинків і споруд, яку встановлюють згідно з ДСТУ Б А.2.2-12, на опалення й охолодження слід відносити до кондиціонованого (опалювального) об'єму, м³.

Нормативне значення річної питомої енергопотреби на опалення й охолодження громадських будинків і споруд при реконструкції, термомодернізації, капітальному ремонті та технічному переоснащенні будинків допускається приймати з коефіцієнтом від 1 до 1,25.

12.3 Слід застосовувати обладнання інженерних систем (крім СПЗ) класом енергоефективності, за його визначеності для даного типу обладнання, не нижче «С» та не нижче ніж клас енергоефективності інженерної системи. Рекомендується застосовувати обладнання вищого класу енергоефективності, ніж клас енергоефективності інженерної системи.

12.4 Площі вікон не повинні перевищувати значень, встановлених у 16.4.

12.5 Встановлення дефлекторів на викиді витяжних систем не допускається, окрім сміттєпроводів.

12.6 Холодильні машини будинків з центральною системою кондиціонування повітря проектуються з пристроями, що забезпечують відведення теплоти конденсації холодильного агента до системи гарячого водопостачання.

12.7 Підвищувальні насоси систем водопостачання громадських будинків і споруд повинні проектуватися з автоматикою, що забезпечує зменшення споживання електроенергії при скороченні споживання води.

12.8 Енергоефективність та економічну оцінку при технічному та економічному обґрунтуванні застосовуваних джерел визначають згідно з ДСТУ Б А.2.2-8, ДСТУ Б А.2.2-12 та ДСТУ Б EN 15459. Розроблення та складання енергетичного паспорта будинків при новому будівництві та реконструкції виконуються згідно з ДСТУ-Н Б А.2.2-5.

12.9 Опір теплопередачі вхідних дверей у будинки повинен бути відповідно до ДБН В.2.6-31.

13 ВИМОГИ ДОСТУПНОСТІ ДЛЯ МАЛОМОБІЛЬНИХ ВІДВІДУВАЧІВ

13.1 При проектуванні громадських будинків, споруд та груп при-

міщень, як правило, слід створювати рівні можливості одержання послуг усіма категоріями населення, у тому числі і маломобільними. Визначення маломобільності — згідно з термінологією ДБН В.2.2-17.

Визначення груп мобільності маломобільних груп населення визначається згідно з вимогами ДБН В.2.2-17.

Примітка. Будинки спеціалізованих закладів для людей з інвалідністю та громадян похилого віку проектується згідно з ДБН В.2.2-18.

13.2 Вимоги цього розділу поширюються тільки на функціонально-планувальні елементи будинків, споруд і приміщень (далі - будинки), доступні для маломобільних відвідувачів: вхідні вузли, внутрішні комунікації, приміщення (зони) обслуговування відвідувачів, а також їх інформаційне й інженерне обладнання.

При цьому необхідність і ступінь (форми) адаптації до вимог доступності будинків, що мають історичну, художню чи архітектурну цінність, узгоджуються з органом охорони пам'яток відповідного рівня.

Якість проектних рішень громадських будинків, доступних для маломобільних відвідувачів, повинна досягатися при дотриманні наступних обов'язкових вимог:

- досяжності місця обслуговування, забезпечення безперешкодного переміщення відвідувачів;
- безпеки шляхів руху, місць обслуговування і відпочинку відвідувачів;
- забезпечення своєчасного одержання повноцінної і якісної інформації відвідувачами;
- комфортності середовища перебування й обслуговування відвідувачів.

Проектні вирішення, проєктовані пристрої і заходи, призначені для маломобільних відвідувачів, не повинні знижувати ефективності експлуатації будинків, а також зручності одержання послуги іншими категоріями відвідувачів.

13.3 У проєктах повинно бути передбачене згідно з містобудівними

вимогами безперешкодне і зручне переміщення маломобільних відвідувачів по ділянці установи, закладу чи підприємства.

13.4 Дверні і відкриті прорізи в стіні повинні мати ширину в чистоті не менше 0,9 м. При глибині ніші відкритого прорізу більше 1,0 м її ширину слід приймати за шириною комунікаційного проходу, але не менше 1,2 м.

Дверні прорізи, як правило, не повинні мати порогів і перепадів висот.

Розміри простору для маневрування крісел-колясок при повороті на 90° та при розвороті на 180° слід приймати відповідно до вимог 6.1.7 ДБН В.2.2-17.

У тупикових коридорах необхідно забезпечити можливість повного розвороту крісла-коляски при радіусі розвороту не менше 0,75 м. Глибина простору для маневрування крісла-коляски перед дверима при відчиненні "від себе" повинна бути не менше 1,2 м, а при відчиненні "до себе" - не менше 1,5 м.

13.5 Поперечний уклон сходинок і вхідних площадок не повинен перевищувати 2 %.

13.6 За відсутності у будинку ліфтів і неможливості влаштування пандуса слід передбачати встановлення спеціального підйомника або ліфта, пристосованого для індивідуального користування відвідувачами на кріслах-колясках з урахуванням вимог підрозділу 8.6. Виходи з нього слід розташовувати в рівні поверхів, що мають приміщення, які відвідуються інвалідами.

Ліфти чи підйомники повинні бути обладнані поручнями, розташованими на висоті 1,1 м (110 см) від рівня підлоги. Перед виходом слід передбачати площадку для маневрування кріслом-коляскою діаметром не менше ніж 1,5 м.

13.7 Шляхи руху маломобільних відвідувачів усередині будинку (габарити, уклони, виступи, прорізи) слід проектувати згідно з вимогами ДБН В. 1.1-7.

13.8 Не допускається в розрахунку шляхів евакуації маломобільних відвідувачів враховувати сходи типу СЗ.

Пандус, який служить шляхом евакуації з другого і вище розташованих поверхів, повинен бути безпосередньо зв'язаний з виходом із будинку назовні.

13.9 Конструктивні елементи будинків, а також пристрої, що розміщуються в габаритах шляхів руху на стінах та інших вертикальних поверхнях, не повинні виступати більше ніж на 0,1 м на висоті від 0,7 м до 2,0 м від рівня підлоги усередині будинку, та від 0,7 м до 2,1 м від рівня пішохідного шляху поза будинком. При розміщенні пристроїв, покажчиків на окремо розташованій опорі вони не повинні виступати більше ніж на 0,3 м.

Під маршем відкритих сходів та іншими виступними елементами будинку, що мають висоту менше 1,9 м, слід встановлювати попереджувальні бар'єри, огорожу тощо.

13.10 Уздовж обох боків усіх сходів і пандусів, а також біля всіх перепадів висот більше 0,45 м повинна встановлюватися огорожа з поручнями. Поручні перил з внутрішнього боку сходів мають бути безперервними по всій їх висоті.

Діаметр поручнів для більш надійного охоплення повинен бути 32-38 мм.

13.11 Усі сходинки в межах маршу і сходової клітки, а також зовнішніх сходів повинні бути однакової геометрії і розмірів по ширині проступу і висоті підйому.

По повздовжніх краях маршів, пандусів, уздовж кромки перепаду висот горизонтальної поверхні більше 0,45 м повинні бути передбачені бортики заввишки не менше 0,05 м для запобігання зісковзуванню ноги, тростини, милиці чи коляски.

13.12 Розрахункова кількість людей — співробітників і відвідувачів, у тому числі маломобільних у приміщеннях, що виходять у тупиковий коридор, не повинна перевищувати 30 осіб.

13.13 В аудиторіях з амфітеатром, залах для глядачів і лекційних залах біля місць або зон для глядачів на кріслах-колясках слід передбачати пристрої для їхньої безпеки (огорожу, буферну смуту тощо).

13.14 Замкнуті простори, де маломобільний відвідувач може опинитися один (кабіна ліфта, кабінка туалету, душова кабіна тощо), повинні бути обладнані (за наявності таких пристроїв у будинку) екстреним двостороннім зв'язком з диспетчером чи черговим, у тому числі для осіб з дефектами слуху. У таких приміщеннях повинно передбачатися аварійне освітлення.

13.15 *Облаштування громадських будинків і споруд елементами доступності для осіб з вадами зору та слуху ДСТУ-НБ В.2.2-31.*

13.16 У приміщеннях і зонах, що відвідуються маломобільними відвідувачами, слід передбачати дубльовану (звукову і візуальну) сигналізацію, підключену до системи оповіщення людей про пожежу або іншу небезпеку.

Світлові сигнали у вигляді світних знаків повинні включатися одночасно зі звуковими сигналами. Частота мерехтіння світлових сигналів повинна бути не вище 5 Гц.

Світлова і звукова інформуюча сигналізація повинна бути передбачена біля кожних дверей ліфта, призначеного для маломобільних відвідувачів.

13.17 Ділянки підлоги на відстані 0,6 м до входу на сходи і пандуси, до повороту комунікаційних шляхів, а також перед дверними прорізами на шляхах евакуації повинні мати рифлену, не слизьку та контрастно забарвлену поверхню, допускається передбачати світлові маячки.

13.18 Кнопки керування ліфтом, іншими підйомними та допоміжними механізмами і приладами повинні мати рельєфні позначення. На перилах поручнів повинні передбачатися рельєфні позначення поверхів.

13.19 На кожному поверсі, доступному для маломобільних відвідувачів, слід передбачати зони відпочинку на 2-3 місця, у тому числі і для людей з інвалідністю на кріслах-колясках.

13.20 За наявності декількох ідентичних місць (приладів, пристроїв тощо) обслуговування відвідувачів 5 % їхньої загальної кількості, але не менше одного, повинні бути запроектовані так, щоб інвалід міг скористатися ними.

Для дверей, розташованих у куті коридору чи приміщення, відстань від ручки дверей до бічної стіни повинна бути не менше 0,6 м.

Керування спуском води в унітазі рекомендується розташовувати на бічній стіні kabіни.

13.21 В аудиторіях, залах для глядачів і лекційних залах місткістю більше 50 осіб, обладнаних фіксованими сидячими місцями, необхідно передбачати не менше 4 % крісел із вмонтованими системами індивідуального прослуховування. Допускається застосовувати в залах індукційний контур чи інші інженерні системи для індивідуальних безпроводових пристроїв. Ці місця слід розташовувати в зоні гарної видимості сцени і сурдоперекладача.

13.22 Норму освітленості місць, приміщень і комунікацій, доступних маломобільним відвідувачам, слід підвищувати на один ступінь.

Перепад освітленості між сусідніми приміщеннями і зонами повинен бути не більше 1:4.

14 ДОВГОВІЧНІСТЬ І РЕМОНТОПРИДАТНІСТЬ

14.1 Несучі конструкції громадських будинків і споруд повинні зберігати свої якості згідно з ДБН В.1.2-2, ДБН В.1.2-6, ДБН В.1.2-8, ДБН В.1.2-9, ДБН В.1.2-14, ДБН В.3.1-XX протягом передбаченого терміну служби (експлуатації), який повинен бути встановлений у завданні на проектування.

14.2 Якості несучих конструкції будинку та споруди, які визначаються показниками його міцності і стійкості, а також терміну служби будинку в цілому, повинні зберігатися в допустимих межах з урахуванням вимог ДБН В.1.2-14, ДБН В.2.6-98, ДБН В.2.6-162, ДБН В.2.6-163.

14.3 Елементи, деталі, обладнання з термінами служби меншими, ніж передбачений термін служби (експлуатації) будинку, мають бути замінені відповідно до встановленого в проекті міжремонтними періодами і з урахуванням вимог завдання на проектування. Рішення про застосування менш або більш довговічних елементів, матеріалів або обладнання при відповідному збільшенні або зменшенні міжремонтних періодів встановлюється техніко-економічними розрахунками.

При цьому, матеріали, конструкції та технологію будівельних робіт слід обирати з урахуванням ДБН В.3.1-XX: та забезпечення мінімальних подальших витрат на ремонт, технічне обслуговування та експлуатацію.

14.4 Конструкції і деталі повинні бути виконані з матеріалів, що відзначаються стійкістю до можливого впливу вологи, низьких температур, агресивного середовища, біологічних та інших несприятливих факторів згідно з ДБН В.1.2-9, ДСТУ Б В.2.6-145.

14.5 Повинна бути забезпечена можливість доступу до обладнання, арматури та приладів інженерних систем будинку і їх з'єднань для огляду, технічного обслуговування, ремонту та заміни.

Обладнання і трубопроводи мають бути закріплені на будівельних конструкціях будинку таким чином, щоб їх працездатність не порушувалася у разі можливих переміщень конструкцій.

14.6 При зведенні будинків у районах зі складними геологічними умовами, районах, що зазнають сейсмічних впливів, підробки, просідання та іншим переміщенням ґрунту, включаючи морозне здимання, вводи інженерних комунікацій повинні виконуватися з урахуванням необхідності компенсації можливих деформацій основи згідно з вимогами ДБН В.2.5-39, ДБН В.2.5-74, ДБН В.2.5-75 та іншими нормами щодо інженерних мереж.

ДОДАТОК А

(обов'язковий)

**ПЕРЕЛІК ОСНОВНИХ ГРУП БУДИНКІВ ТА ПРИМІЩЕНЬ
ГРОМАДСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ**

**А. БУДИНКИ ДЛЯ ОБ'ЄКТІВ, ЯКІ ОБСЛУГОВУЮТЬ
НАСЕЛЕННЯ**

**1.БУДИНКИ ТА ПРИМІЩЕННЯ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО
ПРИЗНАЧЕННЯ**

1.1. Заклади навчальні та підготовки кадрів

1.1.1. Дошкільні навчальні заклади :

1.1.1.1. Дошкільні навчальні заклади загальнорозвиваючі і компенсуючого типу(спеціальні та санаторні).

1.1.1.2. Будинки дитини та дошкільні дитячі будинки.

1.1.1.3. Дошкільні навчальні заклади, об'єднані із загальноосвітньою школою I і I-II ступенів

1.1.2. Загальноосвітні заклади (школи, гімназії, ліцеї, коледжі, школи-інтернати тощо):

1.1.2.1. Загальноосвітні та спеціалізовані школи I, I-II і I-III ступенів.

1.1.2.2. Загальноосвітні, спеціальні та санаторні школи-інтернати.

1.1.2.3. Міжшкільні навчально-виробничі комбінати

1.1.3. Заклади професійного навчання :

1.1.3.1. початкового,

1.1.3.2. середнього

1.1.3.3. вищого

1.1.3.4. післядипломного

1.2. Позашкільні заклади (школярів та молоді)

1.3. Спеціалізовані заклади (аероклуби, автошколи, оборонні навчальні заклади тощо)

**2. БУДИНКИ ТА ПРИМІЩЕННЯ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ТА
СОЦІАЛЬНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ**

2.1. Заклади охорони здоров'я

2.1.1. Лікувальні заклади зі стаціонаром, медичні центри тощо

2.1.2. Лікувально-діагностичні і допоміжні підрозділи стаціонарних і амбулаторно-поліклінічних закладів

2.1.3. Амбулаторно-поліклінічні заклади

2.1.4. Аптеки, молочні кухні

2.1.5. Станції переливання крові, станції швидкої допомоги тощо

2.1.6. Санаторно-курортні заклади

2.1.7. Медико-реабілітаційні и корекційні заклади, у тому числі для дітей

2.2. Заклади соціального обслуговування населення:

2.2.1. Заклади без стаціонара

2.2.2. Заклади зі стаціонаром, у тому числі будинки-інтернати для людей з інвалідністю та людей похилого віку, для дітей з інвалідністю тощо.

Центри зайнятості населення.

Територіальні центри соціального обслуговування, будинки нічного перебування, центри реінтеграції, соціальної адаптації, соціальні готелі

3. БУДИНКИ ТА ПРИМІЩЕННЯ СЕРВІСНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ

3.1. Підприємства роздрібної и дрібнооптової торгівлі, у тому числі торговельно-розважальні комплекси

3.2. Підприємства харчування (відкрита и закрита мережа)

3.3. Невиробничі об'єкти побутового и комунального обслуговування населення:

3.3.1. Підприємства побутового обслуговування населення

3.3.2. Заклади комунального господарства, призначені для безпосереднього обслуговування населення (окрім виробничих, складських та транспортних будинків і споруд):

3.3.2.1. Заклади для громадянських обрядів, поховальні бюро, крематорії, кладовища.

3.3.2.2. Житлово-експлуатаційні заклади.

3.3.2.3. Громадські туалети.

3.3.3. Заклади громадських обрядів

3.4. Об'єкти зв'язку, призначені для безпосереднього обслуговування населення

3.5. Заклади транспорту, призначені для безпосереднього обслуговування населення:

3.5.1. Будинки вокзалів усіх видів транспорту

3.5.2. Заклади обслуговування пасажирів, транспортні агентства,

3.6. Споруди, будинки та приміщення санітарно-побутового призначені

4. СПОРУДИ, БУДИНКИ ТА ПРИМІЩЕННЯ ДЛЯ КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАСЕЛЕННЯ І РЕЛИГІЙНИХ ОБРЯДІВ

4.1. Об'єкти фізкультурного, спортивного и фізкультурно-дозвіллевого призначення:

– з глядачами;

– без глядачів

4.2. Будинки та приміщення культурно-освітнього призначення и релігійних закладів:

4.2.1. Бібліотеки і читальні зали

4.2.2. Музеї та виставки

4.2.3. Культурні будинки, споруди та комплекси

4.3. Видовищні та дозвіллево-розважальні заклади:

4.3.1. Видовищні заклади (театри, концертні зали, кінотеатри, цирку тощо)

4.3.2. Заклади дозвілля (клуби, центри культури і дозвілля тощо)

5. БУДИНКИ ТА ПРИМІЩЕННЯ ДЛЯ ТИМЧАСОВОГО ПЕРЕБУВАННЯ

<p>5.1. Готелі, мотелі, апартамент-готелі тощо.</p> <p>5.2. Заклади відпочинку та туризму (пансіонати, туристичні бази, цілорічні і сезонні табори, у тому числі для дітей та молоді,</p> <p>5.3. Гуртожитки навчальних закладів та спальні корпуси</p>
<p>Б. БУДИНКИ ОБ'ЄКТОВ З ОБСЛУГОВУВАННЯ ГРОМАДИ ТА ДЕРЖАВИ</p>
<p>1. БУДИНКИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ</p>
<p>1.1. Установи органів управління</p> <p>1.2. Адміністративні установи, адміністративні підрозділи установ, підприємств, а також агентства тощо</p>
<p>2. БУДИНКИ УПРАВЛІННЯ</p>
<p>2.1. Установи кредитування, страхування та комерційного призначення. Банки і банківські сховища.</p> <p>2.2. Архіви.</p> <p>2.3. Суди і прокуратура, нотаріально-юридичні установи</p> <p>2.4. Установи органів управління.</p> <p>2.5. Установи громадських організацій</p> <p>2.6. Правоохоронні установи (податкові служби, поліція, митниця)</p>
<p>3. БУДИНКИ УСТАНОВ, ЯКІ ВИРОБЛЯЮТЬ ПРОДУКЦІЮ</p>
<p>3.1. Науково-дослідні інститути (за винятком значних спеціальних споруд).</p> <p>3.2. Проектні та конструкторські організації</p> <p>3.3. Інформаційні центри</p> <p>3.4. Редакційно-видавничі і інформаційні установи</p>
<p>В. БАГАТОФУНКЦІОНАЛЬНІ БУДИНКИ ТА КОМПЛЕКСИ, ЩО ВКЛЮЧАЮТЬ ПРИМІЩЕННЯ РІЗНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ</p>

ДОДАТОК Б
(обов'язковий)

**ПРАВИЛА ПІДРАХУНКУ ЗАГАЛЬНОЇ, КОРИСНОЇ ТА
РОЗРАХУНКОВОЇ ПЛОЩІ, БУДІВЕЛЬНОГО ОБ'ЄМУ, ПЛОЩІ
ЗАБУДОВИ ТА ПОВЕРХОВОСТІ БУДИНКІВ**

Б.1 Загальна площа громадського будинку визначається як сума площ усіх поверхів (включаючи технічні, мансардний, цокольний та підвальні).

Площу поверхів будинків слід вимірювати в межах внутрішніх поверхонь зовнішніх стін. Площу антресолей, переходів до інших будинків, застаканих веранд, галерей та балконів залів для глядачів та інших залів слід включати до загальної площі будинку. Площу багатосвітлових приміщень слід включати до загальної площі будинку в межах тільки одного поверху.

Якщо зовнішні стіни мають нахил, площа поверху вимірюється на рівні підлоги.

Загальна площа приміщень у громадських будинках і спорудах, а також у приміщеннях громадського призначення, вбудованих чи вбудовано-прибудованих до будинків іншого призначення (у тому числі, житлових) повинна включати площі лоджій, балконів, веранд, терас із знижувальними коефіцієнтами: для лоджій – 0,5; для балконів і терас – 0,3; для веранд – 1,0.

Б.2 Корисна площа громадського будинку визначається як сума площ усіх розташованих в ньому приміщень, а також балконів і антресолей у залах, фойє тощо за винятком сходових кліток, ліфтових шахт, внутрішніх відкритих сходів і пандусів.

Б.3 Розрахункова площа громадського будинку визначається як сума площ усіх розташованих у ньому приміщень, за винятком коридорів, тамбурів, переходів, сходових кліток, ліфтових шахт, внутрішніх відкритих сходів, а також приміщень, призначених для розміщення інженерного обладнання та інженерних мереж.

Площа коридорів, що використовуються як рекреаційні приміщення в будинках навчальних закладів, а в будинках лікарень, санаторіїв, будинків відпочинку, кінотеатрів, клубів, центрів культури і дозвілля та інших закладів, призначених для відпочинку або очікування відвідувачів, включається до розрахункової площі.

Площі радіовузлів, комутаційних, підсобних приміщень при естрадах і сценах, кіноапаратних, ніш завширшки не менше 1 м та заввишки 1,8 м і більше (за винятком ніш інженерного призначення), а також вбудованих шаф (за винятком вбудованих шаф інженерного призначення) включаються до розрахункової площі будинку.

Б.4 Площа горища (технічного горища), технічного підпілля, якщо висота від підлоги до низу конструкцій, що виступають, менше 1,9 м, а також лоджій, тамбурів, зовнішніх балконів, портиків, ганків, зовнішніх відкритих сходів до загальної, корисної та розрахункової площі будинку не включається.

Б.5 Площу приміщень будинків слід визначати за їх розмірами, вимірними між опорядженими поверхнями стін і перегородок на рівні підлоги (без врахування плінтусів). При визначенні площі мансардного приміщення враховується площа цього приміщення з висотою похилої стелі не менше 1,9 м.

Б.6 Будівельний об'єм будинку визначається як сума будівельного об'єму вище позначки $\pm 0,00$ (надземна частина) і нижче цієї позначки (підземна частина).

Будівельний об'єм надземної та підземної частин будинку визначається в межах обмежувальних поверхонь із включенням огорожувальних конструкцій, світлових ліхтарів, куполів тощо, починаючи з позначки чистої підлоги кожної із частин будинку, без урахування архітектурних деталей та конструктивних елементів, що виступають, підпільних каналів, портиків, терас, балконів, об'єму проїздів і простору під будинком на опорах (у чистоті).

Б.7 Площа забудови будинку визначається як площа горизонтального перерізу по зовнішньому обводу будинку на рівні цоколя, включаючи частини, що виступають. Площа під будинком, розташованим на опорах, а також проїзди під будинком включаються до площі забудови.

Б.8 При визначенні **поверховості будинку** до числа поверхів включаються всі надземні поверхи, у тому числі технічний поверх, мансардний, а також цокольний поверх, якщо верхній рівень його перекриття знаходиться вище середньої планувальної позначки землі не менше ніж на 2 м. Технічний поверх, розташований над верхнім поверхом, при визначенні поверховості будинків не враховується.

При різній кількості поверхів у різних частинах будинку, а також при розташуванні будинку на ділянці з уклоном, коли за рахунок уклону збільшується кількість поверхів, поверховість визначається окремо для кожної частини будинку, виходячи з рівня виходу з будинку.

Б.9 Склад обов'язкових техніко-економічних показників по громадським будинкам слід приймати відповідно до ДБН А.2.2-3.

ДОДАТОК В
(обов'язковий)

ВИМОГИ ДО ПРОЕКТУВАННЯ АТРІУМІВ (ПАСАЖІВ)

В.1 Вимоги цього додатка поширюються на громадські будинки, які мають у своєму складі один або декілька атриумів (пасажів). Вимоги регламентують тільки специфічні вимоги протипожежного захисту будинків з атриумом. Решту вимог протипожежного захисту треба обирати згідно з чинними нормами за видами будинків і функціональним призначенням приміщень.

Об'ємно-планувальні та конструктивні рішення. Обмеження поширення пожежі

В.2 Рівень підлоги атриума повинен бути розташований не нижче планувальної позначки землі, а підлоги верхнього поверху суміжних з атриумом приміщень - не більше умовної висоти 26,5 м. Протипожежна відстань між вертикальними огорожувальними конструкціями атриума або конструкціями галерей повинна бути не менше 6 м.

Якщо нижній рівень атриума та його об'єм не є ділянками шляхів евакуації з поверхів будинку, а сам будинок забезпечено достатньою кількістю евакуаційних виходів, які відповідають вимогам нормативних документів, розташування рівня його підлоги не обмежується.

В.3 Технічні приміщення (за винятком тепловузлів, бойлерних), приміщення для зберігання горючих матеріалів, або негорючих матеріалів у горючій упаковці, майстерні та інші пожежонебезпечні приміщення повинні бути відокремлені від атриума глухою протипожежною перегородкою 1-го типу та перекриттям 3-го типу.

В.4 В атриумі не допускається влаштування об'єктів малих архітектурних форм і гардеробів, окрім лав, фонтанів та інших елементів благоустрою.

В.5 Атриум допускається проектувати в будинках не нижче II ступеня вогнестійкості, а в будинках з умовною висотою до 9 м - III ступеня вогнестійкості. Як несучі елементи покриття атриума допускається застосовувати конструкції з негорючих матеріалів з мінімальною межею вогнестійкості R15.

В.6 Засклення прорізів в огорожувальних конструкціях покриття атриума повинно бути силікатним і мати захист проти утворення осколків у разі його руйнування.

В.7 Опорядження внутрішніх поверхонь атриуму слід виконувати з негорючих матеріалів.

У суміжних з атриумом приміщеннях слід застосовувати будівельні матеріали з показниками пожежної небезпеки не вище ніж Г1, В2, Д2, Т2 (для опорядження стін та стель); В2, РП2, Д2, Т2 (для поверхневих шарів конструкцій підлог, у тому числі килимових покриттів).

Матеріали, що застосовуються на шляхах евакуації атриуму, мають відповідати 5.24 ДБН В.1.1-7.

Забезпечення безпечної евакуації людей

В.8 Для атриума треба передбачати щонайменше один евакуаційний вихід, що веде безпосередньо назовні. З усіх суміжних з атриумом приміщень, що мають вихід до атриума, слід передбачати евакуаційний вихід, який повинен обминати атриум. Сходові клітки, по яких евакуюються люди із суміжних з атриумом приміщень, повинні мати вихід безпосередньо назовні.

В.9 Шляхи евакуації по горизонтальному проходу, що суміжні з атриумом, повинні виділятися у протипожежний відсік або секцію зі стінами, перегородками, що мають межу вогнестійкості REI 45 та EI 45 відповідно, та перекриттями REI 45. Двері, які відокремлюють атриум від евакуаційних коридорів, та двері сходових кліток, що виходять у бік атриума, мають бути протипожежними 2-го типу.

В.10 Виходи до атриума зі сходових кліток, ліфтових холів та інших шляхів евакуації повинні бути обладнані протипожежними тамбур-шлюзами 1-го типу з підпором повітря під час пожежі. Підпір повинен забезпечувати надлишковий тиск не менше 20 Па за умови одних відкритих дверей тамбур-шлюзу.

В.11 Усі двері до атриума повинні мати ущільнення і пристрої для самозачинення. На шляхах евакуації не допускається влаштування автоматичних дверей, турнікетів, дверей, що обертаються, або дверей, які не можуть відчинятися без

ключа.

В.12 Атріум і шляхи евакуації, що освітлюються з багатосвітлового простору покриття, повинні мати аварійне освітлення 1-ї категорії надійності електропостачання.

Основні інженерно-технічні засоби захисту від пожежі

В.13 Для атріума треба влаштовувати систему димовидаляння.

В.14 Якщо площа горизонтального перерізу атріума більша за 1600 м², під покриттям атріума слід передбачати влаштування димових зон. Димові зони слід проектувати з урахуванням можливої локалізації осередку пожежі і відокремлювати їх вертикальними завісами з негорючих матеріалів. Висота завіс повинна бути щонайменше 5 % від висоти атріума.

В.15 Для атріумів заввишки до 10 м допускається влаштування системи природного димовидаляння. В атріумах об'ємом до 2500 м³ природне димовидаляння проектують згідно з ДБН В.2.5-56.

В.16 Мінімальну загальну площу клапанів димовидаляння слід обчислювати за формулою

$$S=0,5 \cdot h_a^2, \quad (B.1)$$

де S - площа клапанів димовидаляння, м²;

h_a - висота атріума, м.

В.17 До нижньої частини атріума повинен бути забезпечений вільний приплив повітря ззовні будинку через клапани загальною площею не менше за розрахункову для клапанів димовидаляння.

В.18 Відкривання клапанів димовидаляння і клапанів припливу повітря повинно здійснюватися автоматично від сигналу станцій пожежної сигналізації, дистанційно від кнопок, а також у ручному режимі. Відкриванню клапанів не повинні перешкоджати атмосферні опади.

В.19 Максимальний час відкривання клапанів системи димовидаляння слід обчислювати за формулою

$$\tau = S_a \cdot h_a^{-2/3} \cdot h_{\text{п}}^{-1}, \quad (B.2)$$

де τ - час відкриття клапанів, хв;

S_a - площа горизонтального перерізу атріума, тис. м²;

h_a - висота атріума, м;

h_n - висота прорізів приміщень першого поверху, які виходять в атріум, м.

Розрахунок слід проводити із застосуванням висоти $h_{\text{пн}}$ одного з прорізів, які мають максимальну площу. Якщо в суміжному з атріумом приміщенні виникнення і розвиток пожежі неможливий, прорізи до нього не враховують.

В.20 Якщо площа клапанів або розрахунковий час їх відкриття не можуть бути технічно реалізованими або влаштування природного димовидаляння недоцільне, слід влаштовувати примусове димовидаляння згідно з В.21.

В.21 Для атріумів заввишки понад 10 м треба влаштовувати систему загального примусового димовидаляння. Система повинна забезпечувати видалення диму з зони під покриттям атріума і вільний приплив повітря ззовні будинку до нижньої частини атріума в об'ємі диму, що вилучається.

В.22 Мінімальну кратність обміну повітря в атріумі треба обчислювати залежно від загального об'єму атріума, висоти і ширини прорізів приміщень першого поверху, які виходять в атріум:

$$\chi = 2h_n^{3/2} \cdot b_n \cdot V_a^{-1}, \quad (\text{В.3})$$

де χ - кратність обміну повітря, год⁻¹;

V_a - об'єм атріума, тис. м³;

h_n - висота прорізу, м;

b_n - ширина прорізу, м.

Розрахунок слід проводити із застосуванням висоти h_n ширини b_n одного з прорізів, які мають максимальну площу. Якщо в суміжному з атріумом приміщенні виникнення і розвиток пожежі неможливі, прорізи до нього не враховують.

В.23 Розрахунковий обмін повітря повинен бути забезпечений за температури диму до 300 °С. Розрахунковий аварійний час роботи системи димовидаляння слід обирати 3 год. Вентилятори повинні бути резервованими.

В.24 Включення системи примусового димовидаляння повинно здійснюватися автоматично від сигналу станцій пожежної сигналізації і дистанційно від кнопок.

В.25 Система димовидаляння атріума повинна живитися від електромережі 1-ї категорії надійності електропостачання.

В.26 У межах суміжного з атріумом протипожежного відсіку всі приміщення мають бути обладнані автоматичною пожежною сигналізацією з димовими пожежними сповіщувачами. Виняток складають умивальні і вбиральні, приміщення особистої гігієни, душові, басейни, насосні та інші приміщення з мокрим процесом, а також приміщення, в яких відсутні горючі матеріали.

В.27 Будинки з атріумом повинні мати систему оповіщення про пожежу 5-го типу згідно з ДБН В.1.1-7.

ДОДАТОК Г
(обов'язковий)

ПЕРЕЛІК ПРИМІЩЕНЬ ГРОМАДСЬКИХ БУДИНКІВ, РОЗМІЩЕННЯ
ЯКИХ ДОПУСКАЄТЬСЯ **В ПІДЗЕМНОМУ, ПІДВАЛЬНОМУ ТА**
ЦОКОЛЬНОМУ ПОВЕРХАХ

Г.1 Підземний поверх

а) бойлерні, насосні водопостачання і каналізації; камери вентиляційні та кондиціонування повітря; вузли керування та інші приміщення для встановлення та керування інженерним і технологічним обладнанням будинку; машинне відділення ліфтів;

б) автостоянки згідно ДБН В.2.3-15

Г.2 Підвальний поверх

а) всі приміщення, розміщення яких допускається у підземному поверсі

б) вестибюль при влаштуванні виходу з нього назовні через перший поверх; гардеробні, туалетні, умивальні, душові; приміщення для куріння; роздягальні; кабінки особистої гігієни жінок;

в) комори та складські приміщення (крім приміщень для зберігання *горючих газів*, легкозаймистих і горючих рідин);

г) приміщення магазинів продовольчих товарів; магазинів непродовольчих товарів торговельною площею до 400 м² (за винятком магазинів та відділів продажу легкозаймистих матеріалів та горючих рідин); приміщення прийому склотари, зберігання контейнерів, прибирального інвентаря;

д) підприємства громадського харчування (*заклади ресторанного господарства*) або його частини площею до 300 м² на цьому поверсі;

е) санітарні пропускники; дезинфекційні; кабінети охорони праці; комори для білизни; приміщення для зберігання речей хворих; приміщення для тимчасового зберігання трупів; розвантажувальні; розпакувальні; приміщення зберігання і миття мармітних візків, гіпсу; сховища радіоактивних речовин; приміщення для збері-

C.74 ДБН В.2.2-...:20

гання радіоактивних відходів та білизни, яка забруднена радіоактивними речовинами; стерилізаційні суден і клейонок; приміщення дезінфекції ліжок і стерилізації апаратури; приміщення зберігання, регенерації та нагрівання лікувальної грязі; приміщення для миття та сушіння простирадл, полотен та брезентів; компресорні;

ж) кімнати прасування і чищення одягу; приміщення для сушіння одягу і взуття; приміщення для прання;

к) лабораторії і аудиторії для вивчення спецпредметів зі спеціальним обладнанням;

л) майстерні (крім навчальних і майстерень лікувально-профілактичних закладів);

м) комплексні приймальні пункти побутового обслуговування; приміщення для відвідувачів, демонстраційні зали, знімальні, зали фотоательє з лабораторіями; приміщення пунктів прокату; зали сімейних свят;

н) радіовузли, кінофотолабораторії; приміщення для замкнених систем телебачення;

п) тири для кульової стрільби; спортивні зали і приміщення для тренувальних і фізкультурно-оздоровчих занять (без трибун для глядачів); приміщення для зберігання лиж; більярдні; кімнати для гри в настільний теніс; кегельбани;

р) книгосховища; архівосховища; медичні архіви;

с) кінотеатри або їх зали з кількістю місць до 300; виставочні зали; приміщення для занять гуртків дорослих; фойє;

т) зали гральних автоматів (із розрахунку на один гральний автомат не менше 6 м²), приміщення для настільних ігор, репетиційні зали (за умови одночасної кількості відвідувачів у кожному відсіку не більше 100 чол.); при цьому треба передбачати опорядження стін та стель негорючими матеріалами;

у) естради та арени, трюм сцени, оркестрова яма, кімнати директора оркестру та оркестрантів;

ф) дискотеки до 100 відвідувачів;

х) приміщення для збору і пакування макулатури;

ц) камери зберігання багажу; приміщення для розвантажування та сортування багажу;

ш) гаражі та стоянки для легкових автомобілів згідно з вимогами ДБН В.2.3-15.

Г.3 Цокольний поверх

- а) всі приміщення, розміщення яких допускається у підвалі;
- б) бюро перепусток, довідкові, реєстратури, каси ощадних банків та інші каси; транспортні агентства; приміщення для виписки хворих; центральні комори білизни;
- в) службові і конторські приміщення;
- г) басейни, криті ковзанки з штучним льодом без трибуни для глядачів;
- д) приміщення копіювально-множилних служб;
- є) реєстраційні зали;
- ж) лазні сухого жару;
- к) лабораторії, що виготовляють радонову та сірководневу воду у водолікарнях.

Примітка 1. На цокольному поверсі, підлога якого розташована нижче планувальної позначки тротуару або вимощення не більше ніж на 0,5 м, допускається розміщувати всі приміщення, крім приміщень для перебування дітей у дошкільних навчальних закладах, навчальних приміщень загальноосвітніх шкіл, шкіл-інтернатів та професійно-технічних училищ, палатних відділень, кабінетів електро-світлолікування, пологових, операційних, рентгенівських кабінетів, процедурних і кабінетів лікарів, житлових приміщень.

Примітка 2. При розміщенні в підвальному або цокольному поверхах громадських будинків (крім дошкільних навчальних закладів, загальноосвітніх шкіл, шкіл-інтернатів і лікувальних закладів зі стаціонаром) гаражів легкових автомобілів слід керуватися нормативами ДБН Б.1.1-Х, ДБН В.2.3-15.

Примітка 3. Приміщення, що наведені у пунктах а, є, к, п, ф, ц для підвальних поверхів, можуть розміщуватись в них та цокольних поверхах громадських будинків тільки за умови заборони розташування над ними приміщень з постійним масовим перебуванням людей.

Додаток Д
(обов'язковий)

ВИМОГИ ДО ПРОЕКТУВАННЯ ВБУДОВАНИХ ЛАЗЕНЬ СУХОГО ЖАРУ (САУН)

Д.1 Не допускається розміщення вбудованих саун вище другого поверху, у підвальних поверхах, під трибунами, в спальних корпусах оздоровчих таборів для дітей та підлітків, шкіл-інтернатів, дошкільних навчальних закладів, а також під приміщеннями та суміжно з приміщеннями, в яких перебуває понад 100 осіб.

Д.2 Місткість парильної сауни повинна бути не більше 10 місць.

Д.3 Приміщення сауни в будинках I, II, III ступенів вогнестійкості повинні бути відокремлені протипожежними перегородками 1-го типу та перекриттями 3-го типу, а в будинках IIIа, IIIб, IV, IVа ступенів вогнестійкості - протипожежними перегородками та перекриттями з межею вогнестійкості не менше EI 60 (перегородки), REI 60 (перекриття).

Д.4 Сауна повинна мати відокремлений евакуаційний вихід безпосередньо назовні; влаштування виходів безпосередньо до вестибюлів, холів, сходових кліток, призначених для евакуації людей з будинків, не допускається.

Д.5 Сауна повинна бути обладнана піччю заводського виготовлення з автоматичними захистом і відключенням до повного остигання через кожні 8 годин безперервної роботи.

Д.6 У парильній повинно бути передбачено влаштування протипожежних перфорованих сухотрубів, приєднаних до внутрішнього водопроводу.

Д.7 Відстань від електрокам'янки до обшивки стін парильної повинна бути не менше 0,20 м.

Д.8 Безпосередньо над електрокам'янкою під стелею слід встановлювати негорючий теплоізоляційний щит. Відстань між щитом і обшивкою стелі повинна бути не менше 0,05 м.

Д.9 У парильній повинна бути передбачена природна припливно-витяжна вентиляція, що забезпечує однократний повітрообмін.

Д.10 Використання для обшивки парильної смолистої деревини не допускається.

ДОДАТОК Е
(обов'язковий)

Таблиця Е.І - Мінімальні розміри кабін туалетів, душових, проходів та відстані між обладнанням^{б1}

Показник, од. вимірювання	Туалети	Умивальні	Душові
Розміри кабін у плані, – назовні; – всередину – відкритих кабін (без дверей)	0,85x1,2 0,85x1,5* -	- - -	0,85x1,8** - 0,85x1,
Висота розподільних екранів (від підлоги),	1,8	-	1,8
Відстань від підлоги до розподільного ек-	0,2	-	0,2
Відстань між приладами (в осях), м: – умивальниками; – пісуарами	- 0,7	0,65 -	- -
Ширина проходів, м, між рядами кабін: до 6 в ряду понад 6 -"- між рядами умивальників між рядами пісуарів: до 6 в ряду понад 6 -"- між стіною (перегородкою) і рядом між кабінами і рядом пісуарів	1,5 2,0 - 1,5 2,0 1,3 2,0	1,6 - - 1,6 - - 1,1 - -	- 1,5 1,5 - - - 1 - при кіль- кості в ряду по 6: 1,5 - -

* Допускається тільки для туалетів, що складаються із однієї kabіни і шлюзу

** У тому числі місце (шлюз) для переодягання.

Примітка. Розміри кабін туалетів та душових, проходів до них та в умивальних, а також відстань між сантехобладнанням (приладами) у будинках дошкільних навча-

**Додаток Ж
(довідковий)
БІБЛІОГРАФІЯ**

1. «Инструкция по санитарно-гигиенической оценке полимерных материалов, предназначенных для применения в строительстве и производстве мебели», № 6035. А – 91. — М.:МЗ СССР. Утв. 12.08.91г.
2. Посібник з проектування „Культові будинки та споруди різних конфесій”, 2-ге видання, перероблене і доповнене. — К.: КиївЗНДІЕП, 2009.
3. Пособие по проектированию общеобразовательных учебных заведений. — К.: КиевЗНИИЭП, 2002.
4. Пособие по проектированию учебно-воспитательных комплексов „Детский сад – начальная школа”. — К.: КиевЗНИИЭП, 2003.
5. Рекомендації з улаштування сучасних систем сміттєпроводів у житлових та громадських будинках. — К.: КиївЗНДІЕП, 2008.